

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Putem:

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6, Split

Na posl.br : **1.St-19/2015-1011**

STEČAJNI DUŽNIK: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić, Ivana Pavla II. 404, OIB: 47079015776

OSNIVAČI I DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

Mišo Teskera, Poljica, Poljička cesta 100 , OIB: 61467721901, dioničar i osnivač stečajnog dužnika
Prof. Darko Filčić, Maruševec, Maruševec 81D, OIB: 79748101175, dioničar,
Dr.sc. Dragutin Matak, Maruševec, Maruševec 81B, OIB: 89297534357, dioničar,
Maro Bore, Dubrovnik, Gundulićeva poljana 7, OIB: 42497891654, dioničar,
Nikica Maretić, Šibenik, Ivana Meštrovića 33, OIB: 53815532530, dioničar,
Krešimir Mitrović, Bartolići 11, OIB: 48028424035, dioničar i vjerovnik
Pavle Stanišić mag.oec, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563, dioničar

ŽALBA

Primjeraka 3, Priloga 3

Zbog:

- Bitnih povreda odredbi parničnog (i stečajnog) postupka
- Pogrešno utvrđeno činjenično stanje
- Povrede materijalnog prava (dioničara stečajnog dužnika)
- NARUŠAVANJE PRAVNE SIGURNOSTI U ZEMLJI

UVODNA RASPRAVA O ZAKLJUČENJU STEČAJNOG POSTUPKA DRŽAVNOG PODUZETNIKA PROTIVNO NAČELIMA VLADAVINE PRAVA I USTAVA RH

Mi žalitelji ističemo Naslovljenom sudu da nijedan stečajni postupak, a kamoli ovako vođen, ne može biti zaključen prije nego su njegovim tijekom ispunjene slijedeće službene dužnosti stečajnog (prvostupanjskog) suda i odbora vjerovnika:

1. Donošenje rješenja o obustavi prvog stečajnog plana, zajamčeno za Stečajne postupke u zemlji odredbom nacionalnog propisa članak 227. Stečajni zakona (po kojem je vođen ovaj postupak)
2. Otprema svih žalbi, podnesaka, prijedloga za dopuštanje revizije prema višim (naslovljenim) sudovima unutar zemlje i ako je njima postavljeno pravno pitanje od osobite važnosti za opstanak dužnika, i/ili neku njegovu bitnu imovinu – čekanje odluka viših sudova je također obavezno prije zaključenja postupka, osim ako se stečaj ne zaključuje bespravno, ništavno i neustavno kao pobijanim rješenjem
3. Rješavanje od strane stečajnog suca ili nepristranog vijeća prvostupanjskog suda svih pristiglih prigovora stranki postupka kako vjerovnika tako i dioničara dokazano održivog stečajnog dužnika – sudski i profesionalno, gdje i ako treba angažmanom nepristranog tročlanog ili većeg sudbenog vijeća, sudskih ovlaštenih vještaka bez prekršaja u karijeri, porote iz redova javnosti itd.
4. NALAŽENJE SVIH NEKRETNINA, POKRETNINA, NOVČANIH SREDSTAVA I DRUGE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA koja se iz određenih razloga ili temeljem dokaza dostavljenih sudu koji vodi stečaj mogu smatrati nestalima, utajenima, zatajenim i slično.
5. Definiranjem svih članova odbora vjerovnika i njihove uloge u odboru te pravnih temelja na kojim su primljeni u tijelo, koje prema službenom tumačenju DORH-a donosi odluke u stečajnom postupku
6. Upriličenje sudskog ročišta za glasovanje o stečajnom planu, posebno onom kojim se održivog dužnika dovodi u lošiji gospodarski položaj nego bi to bio da plana nema, i omogućavanjem i dioničarima stečajnog dužnika da upotrijebe – ukoliko tako odaberu slobodnom voljom – pravo prigovora na stečajni plan koje im jamči upravo Stečajni zakon, članak 333. stavak 3. SZ-a uz 2015. u svezi odredbe iz čl. 441. St. 2. Zakona
7. Stručno nepristrano i profesionalno ispitivanje stvarnog financijsko-gospodarskog stanja da se dužnika ne bi pretjerano dugo zadržalo u stečaju ili rasprodala i ona njegova imovina koja mu služi za proizvodnju i razvoj (poput stakleničkih pogona) koja se ne treba prodavati jer dužnik financijski stoji puno bolje, primjerice zbog nenaplaćenih kratkoročnih pozajmica, potraživanja na ime kratkoročne imovine namijenjene prodaji, neprovedene revalorizacije postojeće dugotrajne imovine itd.

Jer sve ovo zajedno predstavlja otvoren napad na pravnu sigurnost u državi i temeljne vrednote Ustava Republike Hrvatske.

Ustav RH, članak 49. St. 2. kaže:

„Država potiče gospodarski napredak i socijalno blagostanje građana i brine se za gospodarski razvitak svih svojih krajeva“

Pa članak 48. St. 2. kaže:

„nositelji vlasničkih prava i njihovi korisnici dužni su doprinositi općem dobru“.

Članovi odbora vjerovnika su u ovome stečaju neupitno bili korisnici vlasničkih prava Republike Hrvatske, kao najvećeg vjerovnika postupka.

GLAVNA RASPRAVA

II.

Sve pobrojano točkama 1. – 7. glave I. propušteno je odlukama nadležnog stečajnog suda i drugih tijela poput odbora vjerovnika, *namjerno* ili *slučajno*, dokazali smo dosadašnjim predstavkama i žalbama, i dokazujemo ovom žalbom protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu
Posl. broj: 1. **St-19/2015-1011** od 25.01.2022. godine (dalje: pobijano rješenje ili pobijani akt)

Dužnost stečajnog suda i upravitelja navedena brojem 7. propuštena je već na samom početku stečaja pa potom kronično kroz punih 6 i dulje godina stečajnog postupka broj **St-19/2015**, unatoč brojnim prijedlozima i upozorenjima stranki i nas dioničara sudu da se opetovano krši članak 51. SZ-a i tako pogoduje ili povezanom poduzetniku ZL Split d.o.o. ili „kreditorima“ Kaštelanskih staklenika d.d. , koji su u postupak stečaja nad državnim održivim poduzetnikom u teškoćama »KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju« (dalje: Dužnik KS) postoji osnovan rizik – prijavili u jesen 2015. godine i one tražbine koje su im prema stranici 42. GFI 2012 (revidiranog od Revizije Split d.o.o.) već isplaćene izravno na račun od strane Dužniku KS povezanog poduzetnika, poznatog kao „Zračna luka Split“ d.o.o.

Nemoguće je da je „Zračna luka Split“ d.o.o. svoje obveze prema Dužniku KS istovremeno ispunjavala na dva međusobno oprečna načina – i izravnom isplatom na račun Dužnika KS i kako reče GFI 2012. str. 42. „izravno kreditorima“ današnjeg stečajnog Dužnika.

Jer bi onda ZL Split d.o.o. tih godina upriličila sebi takve financijske gubitke koji bi bili vrlo uočljivi u njezinim izvješćima.

Dubinskom provjerom GFI-a ZL Split d.o.o. u periodu 2012 – 2016. godina nismo našli indicije da bi taj poduzetnik u danom razdoblju imao trošak od 15,6 milijuna kuna ili više koji je nastao dvostrukom isplatom jednog te istog duga na dvije različite (suprotstavljene) strane postupka restrukturiranja državnog poduzetnika u teškoćama.

Da se ovo pravno pitanje ne razriješi prije zaključenja stečaja otvorila bi se osnovana sumnja na kaznena djela protiv gospodarstva od strane nepoznatih počinitelja koji su sporne tražbine

ponovno protupravno prijavili u (isti) predstečajni i stečajni postupak i djelo prikrivanja takvih kaznenih djela.

Tako da pobijano rješenje mora najmanje toliko dugo biti stavljeno izvan snage dok se ovako važno pravno pitanje ne riješi i ne odagnaju sve sumnje dioničara i javnosti u to da je stečaj „namjerno izazvan“ ili pak – bespravno produljen nakon isteka roka za njegovo završno ročište iz članka 193. st. 5. SZ-a. koji je istekao još u svibnju 2017. godine.

Nije slučajno ministar državne imovine dr. sc. Goran Marić tražio žurno adekvatno rješenje za problem gospodarsko-financijske sanacije i privatizacije „Kaštelanskih staklenika d.d.“

Državna uprava besprijekorno poznaje sve hrvatske zakone, već time što uvijek revno pazi da ih svi građani u zemlji poštuju. Ministarstvo je najbolje znalo da je stečaju St-19/2015 u travnju 2017. godine istječe „rok trajanja“ i da taj postupak Vlada i resor trebaju što prije i kako je 12. Vlada RH predvidjela službenim Planom – uspješno privesti kraju.

Stečajni sud je bio dužan prije ili tijekom stečaja, a najkasnije prije njegova zaključena utvrditi točno koliko je novca ZL Split isplatila „izravno na račune kreditora Kaštelanskih staklenika“, koji su to kreditori i zašto su oni možebitno te iste tražbine prijavili na izvještajnom ročištu u listopadu 2015. godine.

Iz istoga razloga ističemo pred nezavisnim i nepristranim vijećem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske da **Stečajni postupak St-19/2015 za sada još uvijek ne može biti zaključen na pravilan i zakonit način**, niti pobijani prvostupanjski akt može biti sukladan ustavnopravnom poretku RH ili u suglasnosti sa Stečajnim i drugim hrvatskim zakonima, i mnogim odredbama Ustava RH dok se to pravno financijsko pitanje ne riješi na zadovoljavajući način za sve uključene strane, a ne samo nepoznate „kreditore“ koje je novcem državnog poduzetnika tj. proračunskim sredstvima – prema računovodstvenoj usporedbi GFI-ova Kaštelanskih staklenika d.d. u periodu 2012 – 2016. sa pravomoćnim rješenjima Trgovačkog suda u Splitu „častila“ Zračna luka Split d.o.o.

U stečajevima bi svaki otvoreni konto prije zaključenja postupka trebao biti na nuli.

Ovakvo zaključenje stečajnog postupka predstavlja otklon od odgovornosti za obezvrjeđenje državne imovine i nekretnina Dužnika KS vrijednosti veće od 100.000.000,00 HRK.

U isti mah, pobijano rješenje ima jasne indikacije da služi kao „sredstvo za počinjenje kaznenog djela“ prikrivanja djela protiv gospodarstva i imovine RH i poticanja postojećih svjedoka na odustajanje od mogućih iskaza pred sudovima RH u postupcima za naknadu štete upriličene malim dioničarima dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.“ u stečaju ili drugim odgovarajućim postupcima nadležnih (pravosudnih) tijela.

Riskira se u mogućem istražnom postupku i gubitak materijalnih dokaza o djelu prikrivanja materijalne imovine stečajnog dužnika, koja još nije rasprodana putem diskontnih dražbi koje provodi isto javno tijelo koje je predložilo ovaj stečaj.

I koja imovina na predjelu Resnik ili ona u obliku nenaplaćenih potraživanja i preplaćenih tražbina „kreditorima“ Dužnika KS na današnji dan još uvijek pripada upravo stečajnom dužniku »KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.« u stečaju, tj. njegovim osnivačima i dioničarima.

To je ujedno i razlog zašto pobijano rješenje za sada nije u suglasnosti ni sa Zakonom o obveznim odnosima, ni sa Ustavom RH. A kamoli sa Stečajnim zakonom.

Gospodarstvenika koji očito još ima imovine koja se može upotrijebiti za proizvodnju, stvaranje dodane vrijednosti i otvaranje radnih mjesta se prema Ustavu RH odredbi članka 49. ne može gasiti, brisati iz sudskih registra i slično.

Posebno to ne bi smjeli dopuštati Sudovi Republike Hrvatske, poznajući činjenice da tim modelom suđenja prisiljavaju RH da kao većinski dioničar Dužnika KS povrijedi neku bitnu odredbu Ustava RH poput navedenih, ili onu iz članka 19. Ustava RH, čl. 50. St. 1. Ustava i dr.

Vrlo nezahvalna situacija za prvostupanjski sud, jer neovisnost sudbene vlasti ne poznaje pravo sudova da vrše privolu na RH – da kao vlasnik u nekom slučaju ili sporu ovako vidno ne poštuje svoj Ustav.

Tako da prijedlog nadležnog suda iz točke II. izrijeke sudskog akta opisan točkom 5. obrazloženja, da se poslovni subjekt Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju izbriše iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu, svakako ima konotacije kaznenog djela protiv gospodarstva, u ovom slučaju - imovine Republike Hrvatske, sa uzrokovanjem štete od značajne materijalne vrijednosti.

Kada uzmemo u obzir da je isti sud već ranije unosio neistinit podatak u jedan od najvažnijih javnih akata donesenih u ovome stečajnom postupku, dosudu kompletne tehnološko-proizvodne cjeline Knežine GRADU KAŠTELA, u nas se žalitelja stvara opravdana sumnja da su tijela nadležna ovom postupku – Sud i odbor vjerovnika - zauzeli jedan „kartelski“ odnos prema imovini stečajnog dužnika i samom gospodarstveniku KAŠTELANSKI STKALENICI d.d. u stečaju, koji nije dopušten ni jednim slovom nekog hrvatskog zakona, propisa EU ili uredbe Vlade RH.

Pobijano rješenje je „sudski pečat“ takvom odnosu odbora vjerovnika prema imovini Republike Hrvatske.

Zauzimanje „kartelskog“ ili pokroviteljskog odnosa prema državnoj imovini, bilo u stečaju ili izvan njega je također, valja naglasiti, strogo zabranjeno i Ustavom RH te propisima EU.

Molimo da VTS pobijano rješenje hitno poništi zbog javne poruge pravilima javnog morala i ustavnopravnom poretku naše zemlje!

Ističemo:

Oprečna je i nerazumljiva tvrdnja suda dana pobijanim rješenjem koja (točka 6. obrazloženja) kaže :

„Sukladno odredbama članka ... stečajni upravitelj ovlašten je nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu ... može unovčiti imovinu dužnika, pa i onu koja se naknadno pronađe..“

Ako Sud već ima ideju da bi se određena imovina mogla „Naknadno pronaći“ onda je nelogično da istovremeno daje nalog brisanja održivog stečajnog dužnika iz sudskog registra, posebno kada znamo da je Ministarstvo državne imovine još krajem 2017. godine Hrvatskom Saboru potvrdilo da će ovaj stečajni dužnik izaći iz stečaja „uspješno“, dakle – kao pobjednik.

Takva konstatacija pobijanog rješenja predstavlja nezakonito raspolaganje imovinom čiji se misteriozni naknadni pronalazak očito predviđa zakonski nereguliranom i pobijanim aktom nepotpuno razjašnjenjem metodom, a time i razloge iz čl. 354. St. 2. t. 4 ZPP) kao i članka 354.

stavka 2) točke 11. ZPP-a da nepristrano vijeće VTS-a svojim izrijekom utvrdi postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

III.

Točkom 2. Uvodne rasprave ove žalbe istakli smo da postoji niz naših žalbi i prijedloga za dopuštanje revizije koje je prvostupanjski sud – ako je sudio prema Stečajnom zakonu, odredbi članka 11. stavci 6., 7., 8. i 10. – još odavna trebao otpremiti prema višim sudovima unutar zemlje, naslovljenim tim podnescima.

Bez toga, držimo mi žalitelji oštećeni pobijanim rješenjem, postupak stečaja nad održivim stečajnim dužnikom „KAŠTELANSKI STAKLENICI“ d.d. u stečaju se nikako ne može zaključiti na ispravan i zakonit način, u suglasnosti sa Ustavom RH i pravnom stečevinom naše zemlje.

Ne zalazeći ovom prilikom u mogućnost da su baš tim žalbama i prijedlozima za dopuštenje revizije postavljena pravna pitanja od osobite važnosti za opstanak dužnika, koja bi mogla potaknuti pa i čak i postići spasenje ovog važnog proizvođača osnovnih živežnih namirnica od ekonomske propasti¹ i/ili barem povratiti osnivačima neku njegovu bitnu imovinu, ističemo Naslovljenom sudu da je čekanje da viši sudovi u redovnom sudskom postupku barem daju pravomoćnost „napadnutim“ prvostupanjskim odlukama stečajnog suda neki minimum poštivanja prava svih građana RH na pošteno suđenje, i od velike važnost za očuvanje pravne sigurnosti i pravnog poretka u zemlji koji se bazira na:

- a) **ravnopravnosti svih građana i pravnih osoba pred zakonom**, ali najprije građana
- b) jednake primjene prava i **jednakosti svih u njegovoj primjeni**
- c) Nepristranog odlučivanja svih sudova u RH
- d) Pravovremene neutralizacije bilo kakvog utjecanja izvršne vlasti na sudbenu

Mi vidimo da je u stečajnom postupku nad Dužnikom KS prvostupanjski sud „pao“ u pokušajima da uredno ispunja sve zadaće navedene točkama a) – d).

Vidljivo je iz kronologije spisa da je Trgovački sud u Splitu u stečajnom postupku Posl.br. : **St-19/2015** vrlo uredno, marljivo i poštujući pravila iz odredbe čl. 11. SZ-a otpremio višem sudu (VTS-u RH) i žalbe poduzetnika koncesionara nekih pogona Dužnika KS, i **žalbu Grada Splita**.

Mi se osnovao pitamo zašto tako nije učinjeno sa žalbama osnivača i malih dioničara stečajnog dužnika i neosiguranog stečajnog vjerovnika sa rednim brojem tražbine 1. te njihovim prijedlozima za dopuštanje revizije pred Vrhovnim sudom, koje otvaraju pitanja od kritičnog značaja za opstanak Dužnika KS.

Slijedeće žalbe i podnesci stranki nisu uredno (ili nikako) dostavljene višim sudovima Republike Hrvatske u stečajnom sudskom postupku nad Dužnikom KS:

1. **Prijedlog Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije dioničara i vjerovnika stečajnog dužnika**, zastupanih po odvjetnici Nikolini Jukić iz odvjetničkog ureda Jukić & partneri jtd. iz Zagreba, podnesen putem interne komunikacije odvjetnika i sudova dana 25. listopada

---

¹ u koju je gurnut nepravilnim radom odbora vjerovnika, upravitelja i stečajnog suda

2021. godine na odluku VTS-a poslovni broj: **PŽ-3184/2021-9** od 24.08.2021., dostavljenog putem e-oglasne ploče istekom dana 25.09.2021.

2. Žalba (neosiguranog) stečajnog vjerovnika II. viši isplatni reda „Mitrović“ protiv rješenja TS u Splitu poslovni broj: 1. St-19/2015-987 od 29. studenog 2021. godine

3. Žalba malih dioničara stečajnog dužnika protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu Poslovni broj: 1.St-19/2015-852 od 06.04.2021.

4. Prijedlog Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije vjerovnika stečajnog dužnika Krešimir Mitrovića iz Zagreba na rješenje Visokog trgovačkog suda Poslovni broj: **74 PŽ-4820/2020-2** od 16.11.2021. godine u svezi prvostupanjskog akta St-19/2015-582

Za recentne žalbe osnivača, dioničara i vjerovnika stečajnog Dužnika KS protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu posl. broj: I. St-19/2015-1007 od 11.01.2022. žalitelji na dan podnošenja ove žalbe još nemaju obavijesti jesu li uredno otpremljene na viši sud.

Uz svo dužno poštovanje cijenjenom vijeću VTS-a RH mi ne vidimo kako pobijano rješenje može ostati u suglasnosti sa Ustavom Republike Hrvatske bez da se izvan snage dok prvostupanjski stečajni sud ne ispuni barem svoju temeljnu službenu dužnost iz članka 11. St. 7. sa navedenim podnescima i žalbama stranki i dioničara održivog stečajnog dužnika, i dok one namijenjene VTS-u ne budu do kraja riješene, te spis vraćen prvostupanjskom sudu. Posebno ne vidimo kako se može zaključiti stečajni postupak što uključuje arhiviranje spisa dok se on nalazi na Visokom ili Vrhovnom sudu i kako će ti sudovi kasnije doći do potrebnog spisa ako on stalno bude putovao između viših sudova i arhiva stečajnog suda.

Odnosno to je sve moguće izvesti samo na jedan način – velikim „pravnim cirkusom“ koji svjedoči o ozbiljnom narušavanju pravne sigurnosti u zemlji, te daljnje korozije ionako osrednjeg povjerenja hrvatskoga naroda u nepristranost rada pravosudnih tijela i sudova.

Mi pitamo sudbeno vijeće VTS-a:

„Što je uredno rješavanje i otpremanje podnesaka i žalbi odvjetnika Vinka Samardžića i Grada Splita višem sudu , dok se istovremeno naše žalbe „gube po spisu“ zbog njegove tobožnje „složenosti i opsega“ nego impresivno **svjedočanstvo pristranosti suda jačim strankama postupka i suviše indiskretna diskriminacija većina nas po našem socijalnome statusu** , redu i pravnoj jačini u postupku, obrazovanju – jer nismo odvjetnici i pravnici i odvjetnici nego obični radni ljudi iz naroda, poduzetnici, veterani, umirovljenici...?

Opisane okolnosti u kojima je doneseno pobijano rješenje time predstavljaju izravan napad i ugrožavanje temeljne vrednote ustavnopravnog poretka dane člankom 3. Ustava naše zemlje i temelj su za podizanje tužbe za zaštitu naših kolektivnih (ljudskih) prava i interesa iz čl.501.a. ZPP, poradi diskriminacije i ometanja nas vlasnika stečajnog dužnika (ili njegovih ostataka) u našoj ustavnoj dužnosti da vazda doprinosimo općem dobru.

Za kraj ovog poglavlja moramo se osvrnuti i na recentno očitovanje stečajnog suca gospodina Velimira Vukovića Predsjednici suda, gospođi Franki Buzov, koje sadrži vidnu povredu našeg ugleda i časti, neprimjerenu za današnje etičke standarde pravosudnih tijela i sudbene vlasti na području EU.

Sudac je u svojem očitovanju Predsjednici suda od 21. siječnja 2022. naveo da

„dioničari vrše još neviđen pritisak na ovaj sud“.

Zato što ulažu odredbom članka 11. SZ-a dopuštene pravne lijekove, kako bi spasili stečajnog dužnika – imovinu RH – od trajnog i potpunog obezvrjeđenja uzrokovanog nepravilnim radnjama odbora vjerovnika i prvostupanjskog (stečajnog) suda ?!

Zanimljivo je da iz pozicije stečajnog suca gospodin Vinko Samardžić (založni vjerovnik, bivši odvjetnik Kaštelanskih staklenika d.d.) nije svojim podneskom „vršio pritisak neviđen pritisak na sud“ iako je iz istoga vidljivo da bi najprije ovršio imovinu iz portfelja Dužnika KS na području Grada Splita, pa poslije ipak odustaje od predložene pravne radnje?

Ni druge stranke koje su ulagale jednu ili više žalbi prema tumačenju stečajnog suca očito nisu „vršile neviđen pritisak na stečajni sud“.

Postoji li u smislu temeljne vrednote za tumačenje Ustava RH iz članka 3. Ustava i zajedničkih odredbi Ustava poput onih iz čl. 14 i čl. 26. neka bitna razlika – koju mi kao laici možda ne vidimo - kada odvjetnik koji je u stečaju naplatio milijunsku tražbinu šalje sudu podnesak i kada to rade obespravljani i oštećeni osnivači i dioničari čija su ljudska i ustavna prava pred Trgovačkim sudom u Splitu od slabe vajde?

Žalitelji navode pred VTS RH da za sada nije potreban odgovor hrvatskog pravosuđa na ovo retoričko pitanje.

No ovom žalbom ipak naglašavamo pred VTS , kao i TS u Splitu da mi nikada i ni na koji način nismo vršili nikakav „pritisak“ na Trgovački sud, nego smo isključivo koristili svoja ustavna i zakonska prava i podnosili žalbe i podneske na koje imamo puno zakonsko pravo, od kojih je sud dobar dio zadržao u svojem posjedu, a neke je kako sada vidimo – čak i propustio transparentno objaviti na e-oglasnoj ploči.

Naš cilj u korištenju dostupnih i Zakonom i Ustavom zajamčenih pravnih lijekova bio je točno ono što je najprije trebao biti cilj tijela koja su vodila stečaj – osigurati da se do kraja provede od nadležnog Ministarstva obećano „uspješno“ restrukturiranje Dužnika KS.

A što je to bio cilj neodlučnih članova odbora vjerovnika i stečajnih sudaca u ovome stečaju ostaje za vidjeti u razdoblju „post-stečaja“.

IV.

Točkom 1. Uvodne rasprave istakli smo da je u stečajnom postupku propušteno donijeti rješenje o obustavi prvog stečajnog plana (za preustroj stečajnog dužnika) koji je u studenom 2017. godine očito još uvijek postojao, kada je ministar državne imovine dr.sc. Goran Marić pred Hrvatskim Saborom potvrdio da je u provedbi u medijima najavljen „brz izlazak iz stečaja Kaštelanskih staklenika d.d.“ i odgovarajuća privatizacija, a tadašnji tajnik Ministarstva državne imovine, ujedno i član nadležnog tijela koje je donosilo odluke u stečajnom postupku, taj plan preustroja i neograničenog nastavka poslovanja stečajnog dužnika nije javno niti sudski demantirao.

Ističemo Naslovljenom sudu da je sudska obustava prethodnog stečajnog plana kada se donosi novi propisana odredbom članka 227. SZ-a.

Ako prvi stečajni plan za preustroj dužnika prodajom dijela imovine nije obustavljen na zakonski ispravan način, onda ni novi stečajni plan (onaj koji se tek pobijanim rješenjem, u samoj „završnici

stečaja" prvi puta spominje pravim, službenim nazivom) nije mogao biti donesen sukladno Stečajnom i drugim zakonima Republike Hrvatske i EU.

Ne vidimo način da se stečaj zaključi na ispravan način i zakonito ako su prethodno propuštene temeljne vrijednosti i dužnosti jednog stečajnog postupka – sudsko rješenje za obustavu prvog stečajnog plana, saziv javnog sudskog ročišta za glasovanje o novom stečajnom planu, i rješavanje prigovora svih stranki kojima SZ jamči prigovor na stečajni plan, tako i prigovora nas iz redova oštećenih osnivača i dioničara stečajnog dužnika (poziv na čl. 333. St. 3. SZ!)

Krivo je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje da su sve bitne radnje propisane SZ-om koje čine glavni tijek i bit stečajnog postupka u ovom stečaju doista i provedene i da je to poduzimano i izvršeno na zakonit način, a ne izvansudski, da ne kažemo „ispod stola“.

Stečajni postupak kojem fale bitni njegovi dijelovi i elementi, u kojem nije ispravno donesen stečajni plan po kojem je iz nekog razloga u periodu nakon isteka roka iz čl. 193. St. 5. dalje proveden stečajni postupak, ne može biti „zaključen“ sukladno zakonima i Ustavu, sve dok se te radnje prethodno ne sprovedu.

Pobijanim se rješenjem time dopušta nezakonito raspolaganje sastavnim elementima jednog stečajnog postupka, i još gore – pobijanim se rješenjem prividno „ozakonjuje“ neispravno i nezakonito vođen stečajni postupak, koji prema bitnim odredbama SZ-a još nije dovršen kako tvrdi pobijano rješenje.

Činjenično stanje dano pobijanim rješenjem je u potpunosti promašeno. Imovina stečajnog dužnika možda jest unovčena, ali je to izvršeno primjenom postupaka kojih u SZ-u nema ili su se prema odredbama SZ-a – zbog propuštanja određenih Zakonom propisanih radnji – provele proizvoljnim odlukama odbora vjerovnika, **neispravno**, nelogično, ekonomski i pravno promašeno ili jednostavno – preuranjeno.

Preuranjenim zaključenjem stečaja i donošenjem pobijanog rješenja iz naslova, povrijeđeno su tako i brojna materijalna prava dioničara i osnivača stečajnog dužnika jer isti nisu do samog zaključenja stečaja dobili priliku da se sukladno odredbi čl. 333. St. 3. SZ-a jasno pravno izjasne o kvaliteti i njihovom viđenju novog stečajnog plana, koji se zapravo u ovome stečaju prvi puta javno obznanjuje svojim službenim nazivljem – tek pobijanim rješenjem o zaključenju stečaja. Što je žalitelji drže ironično i licemjerno. A uz to radi se i o nepobitnom dokazu zadržavanja povlaštenih informacija tijekom šest ili više godina trajanja stečaja.

Ozbiljnih povlaštenih informacija.

Osim ako članovi odbora vjerovnika i stečajni sudac prije pravomoćnosti pobijanog rješenja konačno ne daju za pravo podnositeljima žalbe da se najmanje do isteka roka iz čl. 193. St. 5. SZ-a ovaj stečaj nije vodio kao „likvidacijski stečajni postupak“ nego kao „stečaj sa restrukturiranjem“ koje hrvatsko stečajno pravo poznaje i kao stečaj sa preustrojem dužnika.

V.

Točkom 4. Uvodne rasprave iznijeli smo žalbeni razlog za poništenje pobijanog rješenja jer u stečajnom postupku St-19/2015 izvjesno ima još materijalne, dugotrajne imovine u 1/1 vlasništvu Dužnika KS, koja niti je prodana kroz navodni „likvidacijski stečajni postupak“, niti se spominje šta će s njom biti nakon zaključenja stečaja. A po svoj prirodi ona se, nakon što su isplaćeni svi vjerovnici stečajnog postupka, a pobijano rješenje navodi da jesu, ima vratiti osnivačima i dioničarima stečajnog dužnika. Po pobijanom rješenju izlazi da ona stupa u neku vrstu

„nacionalizacije“. Bez pravične naknade preostalim dioničarima koja se jamči člankom 50. St. 1. Ustava, uostalom kao i do sada. Dugotrajna imovina koju je propušteno navesti pobijanim rješenjem:

1. Cca 6000 – 9000 m2 građevinskog zemljišta na predjelu Resnik , prekoputa nove zgrade stajanke Zračne luke Split d.o.o., barem prema usporedbi podataka nastalih u periodu Predstečajne nagodbe i povezanog procesa „restrukturiranja državnog poduzetnika u teškoćama“ i onih iz odluka Trgovačkog suda u Splitu o dosudi nekretnina iz predjela Resnik Zračnoj luci Split d.o.o.

Dokazi se zbog njihove osjetljive prirode i vidno nepravičnog raspolaganja žalbama oštećenih osnivača i malih dioničara Dužnika KS na prvostupanjskom sudu, dostavljaju izravno višem sudu.

Mi žalitelji držimo da je potpuno u suprotnosti sa svim važećim hrvatskim propisima o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, bitnim odredbama Zakona o obveznim odnosima i drugim propisima i pravilima EU koja se tiču privatnog prava i prava osobnog vlasništva, zaključiti stečajni postupak na način da se Dužnik KS „briše iz sudskog registra“ i tako brišu i nestaju i sve vrijednosnice koje je Dužnik KS izdao svojim osnivačima i dioničarima, a koje su jedini stvarni nositelj vlasništva i vlasničkih prava nad svom imovinom koja je ostala u portfelju Dužnika KS nakon što su kroz ekonomski kontraproduktivnu bagatelnu rasprodaju najvećeg dijela njegove imovine i pogona (ranije) namijenjenih nastavku proizvodnje isplaćeni svi vjerovnici.

Pobijano rješenje svojim nalogom da se Dužnik KS obriše iz sudskog registra a vrijednosnice koje predstavljaju vlasničku strukturu stečajnog dužnika i nečije uloge u isto poduzeće u naravi tako grubo i duboko zadire u privatno vlasništvo građana Republike Hrvatske, da slobodno možemo ustvrditi da takav presedan nije viđen u modernijoj hrvatskoj povijesti.

Najbizarnije od svega je što se upravo eminentni i istaknuti predstavnici današnje vlasti „skanjuju“ nad nacionalizacijom koja se provodila za vrijeme komunističke vladavine Jugoslavije. Dok istovremeno dopuštaju da neki sud i članovi odbora vjerovnika (koje su delegirali i resori Vlade RH) provodi jedan vrlo sličan postupak prema imovini osnivača i dioničara održivog stečajnog dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d.“ u stečaju.

Time pobijano rješenje, odnosno konačna odluka VTS-a RH o njegovoj opstojnosti, sudskom poništenju ili pravomoćnosti postaje i svojevrsno političko pitanje. Srećom po prvostupanjski sud i odbor vjerovnika, nas dioničare i osnivače stečajnog dužnika medijski populizam ni najmanje ne zanima.

Mi samo želimo da viši sud razmotri sve naše žalbene razloge i uzme u obzir sve materijalne dokaze koje smo pribavili iz postupka, njegovog spisa, kronologija i drugih javnih izvora i medijskih istupanja te službenih priopćenja tijela Vlade i sustava državne uprave.

Do 9000 m2 građevinskog zemljišta na Resniku još uvijek su stvarno vlasništvo očito i dalje održivog stečajnog dužnika „KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju“, a pobijano rješenje njima tako nezakonito raspolaze da je tako nešto još doista nije viđeno.

Predlažemo višem sudu poništenje rješenja o zaključenju stečajnog postupka zbog razloga iz članka 354. St. 2. točke 4. u svezi čl. 3. St. 3. ZPP u što hitnijem roku.

Osim te materijalne dugotrajne imovine koja izvjesno još nije rasprodana putem brojnih ovršnih postupaka, navodimo da bi u stečaju mogla biti „pronađena“ ili jednostavno – Dužniku pošteno vraćena – i slijedeća financijska imovina:

1. Anuiteti iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog između Dužnika KS i ZL Split d.o.o. koje su određeni „kreditori“ Kaštelanskih staklenika zaprimili izravno na svoj račun sa računa Zračne luke – prema revidiranom GFI za 2012. str. 42. poduzetnika KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. – pa ih još jednom primili kroz stečajni postupak, tražbine II. višeg isplatnog reda, možda i I. višeg reda ako se pod „kreditore“ mislilo i na vjerovnika RH, inače većinskog dioničara stečajnog dužnika.

2. Sav iznos isplaćen sa računa Dužnika KS u korist većinskom dioničaru RH

(i navodno legitimnom vjerovniku dane tražbine), temeljem nezakonito i neustavno donesenog rješenja TS u Splitu Poslovni broj:

1. **St-19/2015- 362** od 08. siječanj 2019. godine, koje nije suglasno sa bitnim odredbama SZ-a, poput onih od članka 177. – 181. St. 1. Zakona po kojem vođen stečajni postupak, te za koju tražbinu do današnjeg dana nije javno objavljena niti dostavljena u sudski spis odluka ministra financija propisana člankom 6. nadležne Uredbe Vlade RH, kao ni Prijedlog savjetodavnog vijeća Ministarstva financija iz kojeg bi se jasno vidjelo da je Ministarstvo financija provelo analizu isplativosti ustrajanja na toj „dopunskoj tražbini s naslova poreznog duga“, vrijednosti veće od 10 milijuna kuna, od koje se tri godine ranije odustalo bez podnošenja pravnih lijekova, i pustilo da pravomoćnim postane rješenje nadležnog stečajnog suda kojim je utvrđeno da tu „uvjetnu“ tražbinu vjerovnika RH ne treba „niti ispitivati“, a stečajni upravitelj gđin Vedran Šeparović ju je prilikom davanja izjava poslovnim medijima u ožujku 2017. godine vidno izostavio iz kalkulacije ukupnih neplaćenih tražbina vjerovnika RH, koje je stečajni upravitelj tom prilikom naveo kao „oko 35 milijuna kuna“.

„Država je vjerovnik sa 35 milijuna kuna i bez nje ne bi mogli uspješno privesti kraju ovaj stečajni postupak“ rekao je Šeparović. Dodao je kako je dobra stvar što postoje zainteresirani za nastavak djelatnosti Kaštelanskih staklenika.. (valjda misleći na državne dužnosnike)

(izvor: Lider, 07.03.2017.)

Kada je ovo stanje ukupnog duga Dužnika KS prema njegovom većinskom dioničaru dano na znanje javnosti, stečajni postupak je već bio trajao nepune dvije godine, a rok za održavanje završnog ročišta – onoga temeljem kojeg je doneseno pobijano rješenje – je istekao svega

30-ak dana nakon te izjave stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića uglednom poslovnim tjedniku.

Teška i vrlo ozbiljna povreda materijalnog prava stečajnog dužnika i njegovih osnivača i dioničara pričinja se pobijanim rješenjem, njegovom odredbom danom točkom II. izrijeka sudskog akta i točkom 5. obrazloženja, da se poslovni subjekt Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju izbriše iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu, te da time dionice tog Izdavatelja, oznake vrijednosnog papira KSST-R-A, koje su danas jedini stvarni nositelji stvarnog vlasništva nad gore pobrojanim izvjesnom imovinom stečajnog dužnika, budu izbrisane iz depozitarija vrijednosnih papira u RH, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Pobijanim rješenjem se tako pričinja još neviđena šteta za ugled Republike Hrvatske pred njezinim međunarodnim partnerima i ostalim zemljama članicama EU, ukoliko se o ovoj bizarnoj „nacionalizaciji“ imovine koja se prema globalno uvriježenim pravilima ovakve vrste sudskih administrativnih postupaka i prema svim važećim propisima EU, nakon isplate svih vjerovnika stečajnog postupka vraća u ruke suvlasnika dionica Stečajnog dužnika, tj. njegovih osnivača, članova, tj. dioničara. Izvjesno je i podizanje kolektivne tužbe udruženja oštećenih osnivača i dioničara stečajnog dužnika, pa se postavlja opravdano pitanje da li hir i neobjašnjiva žurba prvostupanjskog suda nakon 6 i po godina vođenja stečaja, dana pobijanom odlukom TS u Splitu da se čim prije zaključi stečajni postupak i održivi stečajni dužnik izbriše iz sudskog registra umjesto da nastavi svoje poslovanje sa preostalom imovinom, ima ikakvu financijsku opravdanost i podlogu u promišljanju dugoročne vizije strateškog napretka i gospodarskog rasta i razvoja Hrvatske?

Lista oštećenih dioničara pokazuje da se radi o cca 500 građana naše zemlje, koji na današnji dan drže više od 15% udjela u Dužniku KS koji pobijano rješenje predlaže jednostavno – izbrisati.

Koliko prvostupanjski sud ishitreno postupka u ovoj pravnoj stvari i da pobijano rješenje jest produkt „hireva nadležnog suca“ prije nego bilo kakvog pravnog i logičkog, a kamoli gospodarskog promišljanja dane sudske odluke najbolje dokazuje da je rješenje o zaključenju stečajnog postupka doneseno istoga dana kada je održano završno ročište stečajnog postupka. Što je žurba i skraćanje roka za prigovore bez presedana u praksi stečajeva u Hrvatskoj, a vjerojatno i šire.

I to je rješenje o zaključenju St. postupka doneseno unutar par sati od početka završnog ročišta vjerovnika u stečaju, a poznato je da je nadležni Trgovački sud u Splitu sa zakazivanjem i održavanjem tog istog završnog ročišta kasnio točno – 4 godine i 6 mjeseci!

Barem ako ćemo procjenjivati ili „suditi“ prema odredbama Stečajnog zakona Republike Hrvatske. Pa ako se sa zakazivanjem završnog ročišta stečajnog postupka već kasnilo 4 godine i 6 mjeseci u odnosu na rok iz čl. 193. St. 5. SZ-a, čemu onda toliko žurba da se stečajni postupak zaključi istoga dana kada je održano to sporno ročište. Stječe se osnovani dojam da se tako žurno donesenim pobijanim rješenjem nastoje prikriti brojne manjkavosti stečajnog postupka, što pravne što ekonomske prirode. U svakom slučaju fascinira preokret tijeka stečajnog postupka iz jednog od najsporijih u povijesti, koji je probijao sve Zakonom propisane rokove u „rekordera“ brzine zaključenja stečaja po održavanju završnog ročišta. Epilog za Guinnessovu knjigu rekorda!

VI.

Pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje dano pobijanim rješenjem da su isplaćeni svi vjerovnici stečajnog postupka. Stečajni sud i stečajni upravitelj još uvijek nisu isplatili vjerovnika sa rednim brojem tražbine 1.

VII.

Predlažemo da Naslovljeni viši sud zbog svega ovdje navedenoga donese jedinu moguću pravičnu odluku sukladnu Ustavu:

„Zbog vidne poruge temeljnim vrednotama Ustava Republike Hrvatske
i ugroze pravne te i nacionalne sigurnosti, poništava se u cijelosti Rješenje
Trgovačkog suda u Splitu 1.St-19/2015-1011 od 25. siječnja 2022.

VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Putem:

Trgovački sud u Splitu
Sukoišanska 6, Split

Na posl.br : **1.St-19/2015-1011**

STEČAJNI DUŽNIK: KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić, Ivana
Pavla II. 404, OIB: 47079015776

OSNIVAČI I DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

Mišo Teskera, Poljica, Poljička cesta 100 , OIB: 61467721901, dioničar i osnivač stečajnog dužnika
Prof. Darko Filčić, Maruševec, Maruševec 81D, OIB: 79748101175, dioničar,
Dr.sc. Dragutin Matak, Maruševec, Maruševec 81B, OIB: 89297534357, dioničar,
Maro Bore, Dubrovnik, Gundulićeva poljana 7, OIB: 42497891654, dioničar,
Nikica Maretić, Šibenik, Ivana Meštrovića 33, OIB: 53815532530, dioničar,
Krešimir Mitrović, Bartolići 11, OIB: 48028424035, dioničar i vjerovnik
Pavle Stanišić mag.oec, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563, dioničar

ŽALBA

Primjeraka 3, Priloga 3

Zbog:

- Bitnih povreda odredbi parničnog (i stečajnog) postupka
- Pogrešno utvrđeno činjenično stanje
- Povrede materijalnog prava (dioničara stečajnog dužnika)
- NARUŠAVANJE PRAVNE SIGURNOSTI U ZEMLJI

**UVODNA RASPRAVA O ZAKLJUČENJU STEČAJNOG POSTUPKA
DRŽAVNOG PODUZETNIKA
PROTIVNO NAČELIMA VLADAVINE PRAVA I USTAVA RH**

Mi žalitelji ističemo Naslovljenom sudu da nijedan stečajni postupak, a kamoli ovako vođen, ne može biti zaključen prije nego su njegovim tijekom ispunjene slijedeće službene dužnosti stečajnog (prvostupanjskog) suda i odbora vjerovnika:

1. Donošenje rješenja o obustavi prvog stečajnog plana, zajamčeno za Stečajne postupke u zemlji odredbom nacionalnog propisa članak 227. Stečajni zakona (po kojem je vođen ovaj postupak)
2. Otprema svih žalbi, podnesaka, prijedloga za dopuštanje revizije prema višim (naslovljenim) sudovima unutar zemlje i ako je njima postavljeno pravno pitanje od osobite važnosti za opstanak dužnika, i/ili neku njegovu bitnu imovinu – čekanje odluka viših sudova je također obavezno prije zaključenja postupka, osim ako se stečaj ne zaključuje bespravno, ništavno i neustavno kao pobijanim rješenjem
3. Rješavanje od strane stečajnog suca ili nepristranog vijeća prvostupanjskog suda svih pristiglih prigovora stranki postupka kako vjerovnika tako i dioničara dokazano održivog stečajnog dužnika – sudski i profesionalno, gdje i ako treba angažmanom nepristranog tročlanog ili većeg sudbenog vijeća, sudskih ovlaštenih vještaka bez prekršaja u karijeri, porote iz redova javnosti itd.
4. NALAŽENJE SVIH NEKRETNINA, POKRETNINA, NOVČANIH SREDSTAVA I DRUGE IMOVINE STEČAJNOG DUŽNIKA koja se iz određenih razloga ili temeljem dokaza dostavljenih sudu koji vodi stečaj mogu smatrati nestalima, utajenima, zatajenim i slično.
5. Definiranjem svih članova odbora vjerovnika i njihove uloge u odboru te pravnih temelja na kojim su primljeni u tijelo, koje prema službenom tumačenju DORH-a donosi odluke u stečajnom postupku
6. Upriličenje sudskog ročišta za glasovanje o stečajnom planu, posebno onom kojim se održivog dužnika dovodi u lošiji gospodarski položaj nego bi to bio da plana nema, i omogućavanjem i dioničarima stečajnog dužnika da upotrijebe – ukoliko tako odaberu slobodnom voljom – pravo prigovora na stečajni plan koje im jamči upravo Stečajni zakon, članak 333. stavak 3. SZ-a uz 2015. u svezi odredbe iz čl. 441. St. 2. Zakona
7. Stručno nepristrano i profesionalno ispitivanje stvarnog financijsko-gospodarskog stanja da se dužnika ne bi pretjerano dugo zadržalo u stečaju ili rasprodala i ona njegova imovina koja mu služi za proizvodnju i razvoj (poput stakleničkih pogona) koja se ne treba prodavati jer dužnik financijski stoji puno bolje, primjerice zbog nenaplaćenih kratkoročnih pozajmica, potraživanja na ime kratkoročne imovine namijenjene prodaji, neprovedene revalorizacije postojeće dugotrajne imovine itd.

Posebno to ne bi smjeli dopuštati Sudovi Republike Hrvatske, poznajući činjenice da tim modelom suđenja prisiljavaju RH da kao većinski dioničar Dužnika KS povrijedi neku bitnu odredbu Ustava RH poput navedenih, ili onu iz članka 19. Ustava RH, čl. 50. St. 1. Ustava i dr.

Vrlo nezahvalna situacija za prvostupanjski sud, jer neovisnost sudbene vlasti ne poznaje pravo sudova da vrše privolu na RH – da kao vlasnik u nekom slučaju ili sporu ovako vidno ne poštuje svoj Ustav.

Tako da prijedlog nadležnog suda iz točke II. izrijeke sudskog akta opisan točkom 5. obrazloženja, da se poslovni subjekt Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju izbriše iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu, svakako ima konotacije kaznenog djela protiv gospodarstva, u ovom slučaju - imovine Republike Hrvatske, sa uzrokovanjem štete od značajne materijalne vrijednosti.

Kada uzmemo u obzir da je isti sud već ranije unosio neistinit podatak u jedan od najvažnijih javnih akata donesenih u ovome stečajnom postupku, dosudu kompletne tehnološko-proizvodne cjeline Knežine GRADU KAŠTELA, u nas se žalitelja stvara opravdana sumnja da su tijela nadležna ovom postupku – Sud i odbor vjerovnika - zauzeli jedan „kartelski“ odnos prema imovini stečajnog dužnika i samom gospodarstveniku KAŠTELANSKI STKALENICI d.d. u stečaju, koji nije dopušten ni jednim slovom nekog hrvatskog zakona, propisa EU ili uredbe Vlade RH.

Pobijano rješenje je „sudski pečat“ takvom odnosu odbora vjerovnika prema imovini Republike Hrvatske.

Zauzimanje „kartelskog“ ili pokroviteljskog odnosa prema državnoj imovini, bilo u stečaju ili izvan njega je također, valja naglasiti, strogo zabranjeno i Ustavom RH te propisima EU.

Molimo da VTS pobijano rješenje hitno poništi zbog javne poruge pravilima javnog morala i ustavnopravnom poretku naše zemlje!

Ističemo:

Oprečna je i nerazumljiva tvrdnja suda dana pobijanim rješenjem koja (točka 6. obrazloženja) kaže :

„Sukladno odredbama članka ... stečajni upravitelj ovlašten je nakon zaključenja stečajnog postupka zastupati stečajnu masu ... može unovčiti imovinu dužnika, **pa i onu koja se naknadno pronađe..**“

Ako Sud već ima ideju da bi se određena imovina mogla „Naknadno pronaći“ onda je nelogično da istovremeno daje nalog brisanja održivog stečajnog dužnika iz sudskog registra, posebno kada znamo da je Ministarstvo državne imovine još krajem 2017. godine Hrvatskom Saboru potvrdilo da će ovaj stečajni dužnik izaći iz stečaja „uspješno“, dakle – kao pobjednik.

Takva konstatacija pobijanog rješenja predstavlja nezakonito raspolaganje imovinom čiji se misteriozni naknadni pronalazak očito predviđa zakonski nereguliranom i pobijanim aktom nepotpuno razjašnjenjem metodom, a time i **razloge iz čl. 354. St. 2. t. 4 ZPP) kao i članka 354.**

stavka 2) točke 11. ZPP-a da nepristrano vijeće VTS-a svojim izrijekom utvrdi postojanje bitnih povreda odredaba parničnog postupka.

III.

Točkom 2. Uvodne rasprave ove žalbe istakli smo da postoji niz naših žalbi i prijedloga za dopuštanje revizije koje je prvostupanjski sud – ako je sudio prema Stečajnom zakonu, odredbi članka 11. stavci 6., 7., 8. i 10. – još odavna trebao otpremiti prema višim sudovima unutar zemlje, naslovljenim tim podnescima.

Bez toga, držimo mi žalitelji oštećeni pobijanim rješenjem, postupak stečaja nad održivim stečajnim dužnikom „KAŠTELANSKI STAKLENICI“ d.d. u stečaju se nikako ne može zaključiti na ispravan i zakonit način, u suglasnosti sa Ustavom RH i pravnom stečevinom naše zemlje.

Ne zalazeći ovom prilikom u mogućnost da su baš tim žalbama i prijedlozima za dopuštenje revizije postavljena pravna pitanja od osobite važnosti za opstanak dužnika, koja bi mogla potaknuti pa i čak i postići spasenje ovog važnog proizvođača osnovnih živežnih namirnica od ekonomske propasti¹ i/ili barem povratiti osnivačima neku njegovu bitnu imovinu, ističemo Naslovljenom sudu da je čekanje da viši sudovi u redovnom sudskom postupku barem daju pravomoćnost „napadnutim“ prvostupanjskim odlukama stečajnog suda neki minimum poštivanja prava svih građana RH na pošteno suđenje, i od velike važnost za očuvanje pravne sigurnosti i pravnog poretka u zemlji koji se bazira na:

- a) **ravnopravnosti svih građana i pravnih osoba pred zakonom , ali najprije građana**
- b) **jednake primjene prava i jednakosti svih u njegovoj primjeni**
- c) **Nepristranog odlučivanja svih sudova u RH**
- d) **Pravovremene neutralizacije bilo kakvog utjecanja izvršne vlasti na sudbenu**

Mi vidimo da je u stečajnom postupku nad Dužnikom KS prvostupanjski sud „pao“ u pokušajima da uredno ispunja sve zadaće navedene točkama a) – d).

Vidljivo je iz kronologije spisa da je Trgovački sud u Splitu u stečajnom postupku Posl.br. : **St-19/2015** vrlo uredno, marljivo i poštujući pravila iz odredbe čl. 11. SZ-a otpremio višem sudu (VTS-u RH) i žalbe poduzetnika koncesionara nekih pogona Dužnika KS, i **žalbu Grada Splita**.

Mi se osnivačima pitamo zašto tako nije učinjeno sa žalbama osnivača i malih dioničara stečajnog dužnika i neosiguranog stečajnog vjerovnika sa rednim brojem tražbine 1. te njihovim prijedlozima za dopuštanje revizije pred Vrhovnim sudom, koje otvaraju pitanja od kritičnog značaja za opstanak Dužnika KS.

Slijedeće žalbe i podnesci stranki nisu uredno (ili nikako) dostavljene višim sudovima Republike Hrvatske u stečajnom sudskom postupku nad Dužnikom KS:

1. **Prijedlog Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije dioničara i vjerovnika stečajnog dužnika**, zastupanih po odvjetnici Nikolini Jukić iz odvjetničkog ureda Jukić & partneri jtd. iz Zagreba, podnesen putem interne komunikacije odvjetnika i sudova dana 25. listopada

---

¹ u koju je gurnut nepravilnim radom odbora vjerovnika, upravitelja i stečajnog suda

Osim te materijalne dugotrajne imovine koja izvjesno još nije rasprodana putem brojnih ovršnih postupaka, navodimo da bi u stečaju mogla biti „pronađena“ ili jednostavno – Dužniku pošteno vraćena – i slijedeća financijska imovina:

1. Anuiteti iz kupoprodajnog ugovora sklopljenog između Dužnika KS i ZL Split d.o.o. koje su određeni „kreditori“ Kaštelanskih staklenika zaprimili izravno na svoj račun sa računa Zračne luke – prema revidiranom GFI za 2012. str. 42. poduzetnika KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. – pa ih još jednom primili kroz stečajni postupak, tražbine II. višeg isplatnog reda, možda i I. višeg reda ako se pod „kreditore“ mislilo i na vjerovnika RH, inače većinskog dioničara stečajnog dužnika.

2. Sav iznos isplaćen sa računa Dužnika KS u korist većinskom dioničaru RH

(i navodno legitimnom vjerovniku dane tražbine), temeljem nezakonito i neustavno donesenog rješenja TS u Splitu Poslovni broj:

1. **St-19/2015- 362** od 08. siječanj 2019. godine, koje nije suglasno sa bitnim odredbama SZ-a, poput onih od članka 177. – 181. St. 1. Zakona po kojem vođen stečajni postupak , te za koju tražbinu do današnjeg dana nije javno objavljena niti dostavljena u sudski spis odluka ministra financija propisana člankom 6. nadležne Uredbe Vlade RH, kao ni Prijedlog savjetodavnog vijeća Ministarstva financija iz kojeg bi se jasno vidjelo da je Ministarstvo financija provelo analizu isplativosti ustrajanja na toj „dopunskoj tražbini s naslova poreznog duga“, vrijednosti veće od 10 milijuna kuna, od koje se tri godine ranije odustalo bez podnošenja pravnih lijekova, i pustilo da pravomoćnim postane rješenje nadležnog stečajnog suda kojim je utvrđeno da tu „uvjetnu“ tražbinu vjerovnika RH ne treba „niti ispitivati“, a stečajni upravitelj gđin Vedran Šeparović ju je prilikom davanja izjava poslovnim medijima u ožujku 2017. godine vidno izostavio iz kalkulacije ukupnih neplaćenih tražbina vjerovnika RH, koje je stečajni upravitelj tom prilikom naveo kao „oko 35 milijuna kuna“.

„Država je vjerovnik sa 35 milijuna kuna i bez nje ne bi mogli uspješno privesti kraju ovaj stečajni postupak“ rekao je Šeparović. Dodao je kako je dobra stvar što postoje zainteresirani za nastavak djelatnosti Kaštelanskih staklenika..
(valjda misleći na državne dužnosnike)

(izvor: Lider, 07.03.2017.)

Kada je ovo stanje ukupnog duga Dužnika KS prema njegovom većinskom dioničaru dano na znanje javnosti, stečajni postupak je već bio trajao nepune dvije godine, a rok za održavanje završnog ročišta – onoga temeljem kojeg je doneseno pobijano rješenje – je istekao svega

30-ak dana nakon te izjave stečajnog upravitelja Vedrana Šeparovića uglednom poslovnim tjedniku.

Teška i vrlo ozbiljna povreda materijalnog prava stečajnog dužnika i njegovih osnivača i dioničara pričinja se pobijanim rješenjem, njegovom odredbom danom točkom II. izrijeke sudskog akta i točkom 5. obrazloženja, da se poslovni subjekt Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju izbriše iz sudskog registra Trgovačkog suda u Splitu, te da time dionice tog Izdavatelja, oznake vrijednosnog papira KSST-R-A, koje su danas jedini stvarni nositelji stvarnog vlasništva nad gore pobrojanom izvjesnom imovinom stečajnog dužnika , budu izbrisane iz depozitarija vrijednosnih papira u RH, Središnjeg klirinškog depozitarnog društva.

Pobijanim rješenjem se tako pričinja još neviđena šteta za ugled Republike Hrvatske pred njezinim međunarodnim partnerima i ostalim zemljama članicama EU, ukoliko se o ovoj bizarnoj „nacionalizaciji“ imovine koja se prema globalno uvriježenim pravilima ovakve vrste sudskih administrativnih postupaka i prema svim važećim propisima EU, nakon isplate svih vjerovnika stečajnog postupka vraća u ruke suvlasnika dionica Stečajnog dužnika, tj. njegovih osnivača, članova, tj. dioničara. Izvjesno je i podizanje kolektivne tužbe udruženja oštećenih osnivača i dioničara stečajnog dužnika, pa se postavlja opravdano pitanje da li hir i neobjašnjiva žurba prvostupanjskog suda nakon 6 i po godina vođenja stečaja, dana pobijanom odlukom TS u Splitu da se čim prije zaključi stečajni postupak i održivi stečajni dužnik izbriše iz sudskog registra umjesto da nastavi svoje poslovanje sa preostalom imovinom, ima ikakvu financijsku opravdanost i podlogu u promišljanju dugoročne vizije strateškog napretka i gospodarskog rasta i razvoja Hrvatske?

Lista oštećenih dioničara pokazuje da se radi o cca 500 građana naše zemlje, koji na današnji dan drže više od 15% udjela u Dužniku KS koji pobijano rješenje predlaže jednostavno – izbrisati.

Koliko prvostupanjski sud ishitreno postupi u ovoj pravnoj stvari i da pobijano rješenje jest produkt „hireva nadležnog suca“ prije nego bilo kakvog pravnog i logičkog, a kamoli gospodarskog promišljanja dane sudske odluke najbolje dokazuje da je rješenje o zaključenju stečajnog postupka doneseno istoga dana kada je održano završno ročište stečajnog postupka. Što je žurba i skraćivanje roka za prigovore bez presedana u praksi stečajeva u Hrvatskoj, a vjerojatno i šire.

I to je rješenje o zaključenju St. postupka doneseno unutar par sati od početka završnog ročišta vjerovnika u stečaju, a poznato je da je nadležni Trgovački sud u Splitu sa zakazivanjem i održavanjem tog istog završnog ročišta kasnio točno – 4 godine i 6 mjeseci!

Barem ako ćemo procjenjivati ili „suditi“ prema odredbama Stečajnog zakona Republike Hrvatske. Pa ako se sa zakazivanjem završnog ročišta stečajnog postupka već kasnilo 4 godine i 6 mjeseci u odnosu na rok iz čl. 193. St. 5. SZ-a, čemu onda toliko žurba da se stečajni postupak zaključi istoga dana kada je održano to sporno ročište. Stječe se osnovani dojam da se tako žurno donesenim pobijanim rješenjem nastoje prikriti brojne manjkavosti stečajnog postupka, što pravne što ekonomske prirode. U svakom slučaju fascinira preokret tijeka stečajnog postupka iz jednog od najsporijih u povijesti, koji je probijao sve Zakonom propisane rokove u „rekordera“ brzine zaključenja stečaja po održavanju završnog ročišta. Epilog za Guinnessovu knjigu rekorda!

VI.

Pogrešno je i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje dano pobijanim rješenjem da su isplaćeni svi vjerovnici stečajnog postupka. Stečajni sud i stečajni upravitelj još uvijek nisu isplatili vjerovnika sa rednim brojem tražbine 1.

VII.

Predlažemo da Naslovljeni viši sud zbog svega ovdje navedenoga donese jedinu moguću pravičnu odluku sukladnu Ustavu:

„Zbog vidne poruge temeljnim vrednotama Ustava Republike Hrvatske
i ugroze pravne te i nacionalne sigurnosti, poništava se u cijelosti Rješenje
Trgovačkog suda u Splitu 1.St-19/2015-1011 od 25. siječnja 2022.

PRILOG 1B

DARKO FILČIĆ, Maruševac, Maruševac 81B
TEREZIJA MITROVIĆ, Zagreb, Bartolići 11
NIKICA MARETIĆ, Šibenik, Ivana Meštrovića 33
dr.sci. DRAGUTIN MATAK, Maruševac, Maruševac 81D

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

IZ RUKE

Preko pošte

27-04-2021

predano za poštu obično-prep. dne. 23. 04. 2021
POŠTA DRAGUTIN R. 92 609 137
broj primjeraka 21 priloga
taksirano KN POTPIS

Zajedno i nezavisno kao

Udruženje Društvo dioničara KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D. u stečaju
podnose u stečajni postupak poslovni broj: St-19/2015

putem:
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE

ŽALBA

na rješenje Trgovačkog suda u Splitu
broj: 1.St-19/2015-852 od 06. travnja 2021.

zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- povrede procesnih prava žalitelja
- povrede odredaba parničnog postupka

3x

temeljem članka 11. stavaka 1., 7. i 8. Stečajnog zakona, članka 333. stavka 3. novog Stečajnog zakona („Narodne novine“ br. 71/2015 i br. 104/2017), te članka 71. stavaka 5., 6. i 7. Zakona o parničnom postupku

u svezi:

Nužne obrane imovinsko-pravnih interesa manjinskih dioničara (koji su na dan podnošenja žalbe članovi dužnika upisani u javne isprave SKDD) pred eksproprijacijskim aktivnostima većinskog dioničara i povezanih/bliskih osoba CERP, Croatia osiguranje d.d., Grad Kaštela, Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split i Zračna luka Split d.o.o. temeljem članka 211. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima RH i članka 50. stavak 1. Ustava RH u svezi bitne povrede ustavnog prava podnositelja žalbe, članova dužnika iz članka 49. stavka 4. Ustava RH, s tim u svezi povrede ustavnog prava iz članka 48. stavak 1. Ustava RH

I Članovi stečajnog dužnika KAŠTELANSKI STAKLENICI D.D., Obitelj Teskera zastupana po Mirku Teskera iz Poljica, koja je ujedno sa većinskim dioničarem RH i temeljni osnivač društva Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju, te manjinski dioničari, članovi dužnika Darko Filčić, zastupan po punomoćniku dr.sc. Dragutin Matak iz Maruševca, dr.sc. Dragutin Matak osobno, Nikica Maretić iz Šibenika i Terezija Mitrović iz Zagreba, uz suglasnost malih dioničara Maro Bore iz Dubrovnika i Davor Sinkovića iz Zagreba, podnijeli su 02. travnja 2021. žalbu protiv prvostupanjskog pravnog akta 1.St-19/2015-827 od 16. ožujka 2021. iz osnovanog i bitnog razloga što se tim pobijanim prvostupanjskim aktom dopušta protupravno oduzimanje vlasništva stečajnom dužniku

- ✓ nad njegovim stvarnim vlasništvom, dugotrajnoj materijalnoj imovini koju čine nekretnine br.k.č. 1261 zk. ul. 805, 1295 zk. ul. 1449, br.k.č. 1267/2, zk. ul. 2023, br.k.č. 1282, zk. ul. 1177, sve 4 nekretnine K.O. Kaštel-Štafilic – NOVO, skupne površine 18 275m² i nekretninama br.k.č. 2303/2 br.k.č. 2313/1 br.k.č. 2313/5 i br.k.č. 2381 sve 4 nekretnine pod zk.ul. 12198 K.O. Split, skupne površine 4976 m², ukupne sudski utvrđene vrijednosti svih 8 nekretnina u visini 7.325.786,00 kn, a koje su nekretnine prema mišljenju žalitelja, osoba iz članka 333. stavka 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 71/15 i br. 104/17) stvarno vlasništvo i na današnji dan jer ih Kupac Vodovod i Kanalizacija d.o.o. Split odlučio otkupiti korištenjem prava prijeboja temeljem članka 247. stavka 7. istog Stečajnog zakona, ali je prijeboj proveden samo djelomično, prijebojem svega 2.439.445,89 kn tražbina tog razlučnog vjerovnika, koja je pravno-računovodstvena nezakonitost učinjena izvjesno iz razloga što dotični razlučni vjerovnik na spornim nekretninama stečajnog dužnika nije imao dovoljno razlučnih prava da se pobijani prijeboj provede do visine utvrđene vrijednosti dakle da se provede onako kako nalaže Stečajni zakon.

II

Temeljem podneska naziva "ISPRAVAK PODNESKA RAZLUČNOG VJEROVNIKA" Vodovod i kanalizacija d.o.o." objavljenog dana 12. lipnja 2020. na e-oglasnoj ploči nadležnog suda, vidljivo je da je založno pravo nastalo do otvaranja stečajnog postupka za koje bi taj razlučni vjerovnik imao pravo provedbe prijeboja na nekretninama pogona Resnik i Kaštela založno pravo stečeno temeljem Sporazuma OV-6095/13 od 30.08.2013. radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama Kaštelanskih staklenika d.d. u stečaju br. k.č. 1355/2, br. k.č. 1320/1 i br. k.č. 1267/3 sve tri nekretnine K.O. Kaštel-Štafilic-NOVO. Dalje je iz spisa predmeta koji se nalazi na Trgovačkom sudu u Splitu vidljivo da je isti razlučni vjerovnik u odnosu na sporne nekretnine iz točke 1. imao pravo provedbe prijeboja temeljem drugih Sporazuma radi osiguranja novčane tražbine zasnivanjem založnog prava na nekretninama, poglavito Sporazuma OV-2185/12 od 30.03.2012. visine 6.630.859,44 kn.

III

Trgovački sud u Splitu se prilikom donošenja pobjinog pravnog akta 1.St-19/2015-582 koji je temeljna i jedina pravna osnova donošenja pobijanog prvostupanjskog akta 1.St-19/2015-827 istovremeno pozvao i na odredbe iz članka 247. Stečajnog zakona prilikom pravdanja zašto primjenjuje određena pravila o ovrhama nad nekretninama iz Ovršnog zakona, i na konkretne odredbe iz Ovršnog zakona, propustivši primijetiti pri takvom kontradiktornom načinu suđenja da je odredba iz članka 107. stavak 1. Ovršnog zakona vidno oprečna odredbi članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona.

Takvim konfuznim i proizvoljnim pravdanjem pobijane odluke odredbama Ovršnog zakona koje su bitno oprečne odredbama Stečajnog zakona iz članka 247. stavka 7. nadležni sud je po stečajnom sucu Velimiru Vukoviću naveo da je **Kupac, član odbora vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o.** pred sam kraj javnih elektroničkih dražbi, **dana 20. kolovoza 2020. predao sudu podnesak** – izjavu iz članka 107. Ovršnog zakona, koji bi prema mišljenju suca (ali ne i prema općem pravilu Ovršnog zakona iz članak 107. St. 5.) trebao biti krunski dokaz koji bi tom razlučnom vjerovniku dao za pravo da provede prijeboj kupljenih nekretnina svojom tražbinom po osnovi založnih prava iz točke II. po cijenama sa javnih elektroničkih dražbi. Jasno, da nema kogentne odredbe iz članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona. A ima je. I da temeljem Ovršnog zakona nije potrebno Sudu na vrijeme dostaviti pravni akt „ZAHTEJ“⁴. Ajest.

Dakle, čak ni taj navodni podnesak razlučnog vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. predan sudu 20. kolovoza 2020. ne isključuje činjenicu da **Stečajni zakon kupovninu u provedbi prijeboja koji se provodi u okvirima postupka prodaje nekretnina na kojima postoji razlučno pravo u stečajnom postupku propisuje isključivo kao cijenu u visini utvrđene vrijednosti**

✓ **nekretnine.** Jer nigdje u članku 247. Stečajni zakon ne propisuje niti dopušta primjenu odredbe članka 107. stavka 1. Ovršnog zakona, kako je Kupac Vodovod i kanalizacija d.o.o. u svojem navodnom podnesku od 20.08.2020. Trgovačkom sudu u Splitu naveo i koje je mišljenje Kupca stečajni sudac Velimir Vuković prihvatio bez ikakvog zakonskog uporišta, bez nužnog savjetovanja sa strukom, bez poštivanja recentnog mišljenja i tumačenja Visokog trgovačkog suda iz Pž-2140/2017 – 2, i time očito sa namjerom pogodovanja ovom vjerovniku, bliskoj osobi većinskom dioničaru dužnika sa bitnim utjecajem u odboru vjerovnika, za iznos od 4.886.340,11 kn.

Tako da je prijeboj koji je temeljna i jedina pravna osnova za pobijani prvostupanjski akt 1.St-19/2015-827 koji smo mi oštećeni članovi stečajnog dužnika, i osobe iz članka 333. stavka 3. SZ pobijali žalbom Visokom trgovačkom sudu opisanom točkom I, proveden po cijenama sa javnih dražbi. Umjesto po utvrđenoj cijeni u visini utvrđenih vrijednosti spornih nekretnina, kako je striktno odredio Stečajni zakon za sve ovršne postupke koji se poduzimaju u okviru stečajnih postupaka temeljem čl. 247. SZ, pravilom iz odredbe članka 247. stavka 7. Stečajnog zakona, koja se primjenjuje i u stečajnom postupku St-19/2015 temeljem odredbe članka 441. stavak 2. SZ. A našu je žalbu iz točke I. kao i mnoge druge žalbe do sada u ovome stečajnom postupku ponovno na nezakonit način i protivno vladavini prava odbacio sudac pojedinac za kojeg je važno izuzeće temeljem odredbe članka 71. stavaka 5. i 6. Zakona o parničnom postupku. Te je tako prvostupanjski sud po stečajnom sucu za kojeg je strogo propisano izuzeće odlučivanja o žalbama na vlastite odluke, pobijanom pravnom aktu 1.St-19/2015-827 ishodovao pravomoćnost na potpuno nezakonit način i bez poštivanja Zakona o sudovima i Ustava RH. A koji pravni akt je stečajni sudac obilježio kroz postupak prvog stupnja kao „Zaključak“ iako ima sve odlike sudske odluke – njime se nalaže komplet pravnih činidbi u odnosu na oštećenog dužnika, i oduzimanje posjeda nad njegovim stvarnim vlasništvom koje nekretnine nisu u cijelosti isplaćene od strane Kupca, člana odbora vjerovnika, i prijenos samog vlasništva u zemljišnim knjigama ne temelju ništetnog i pobojnog pravnog posla provedbe prijeboja u stečajnom postupku nesukladno Stečajnom zakonu.

IV

Ispitivanjem spisa dostupnog na e-oglasnoj ploči sustava javne objave Ministarstva pravosuđa i uprave Republike Hrvatske nađene su i slijedeće činjenice od ključne važnosti za postupak ispitivanja zakonitosti pobijanog prvostupanjskog akta 1.St-19/2015-827:

Navodni „podnesak“ člana odbora vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split od dana 20.08.2020. nikada nije javno objavljen niti na način da priliježe pobijanom rješenju o dosudi spornih nekretnina 1.St-19/2015-582, niti kao samostalan podnesak na dan kada je predan ili u narednih 8 dana od dana podnošenja, što je izuzetno neobično i kod javnosti, drugih vjerovnika i članova dužnika stvara sumnju u postojanje tog podneska. Posebno kada je poznata činjenica da Trgovački sud u Splitu u ovome predmetu redovito i ažurno objavljuje baš sve podneske, i to ne samo stečajnih i razlučnih vjerovnika, nego čak i članova stečajnog dužnika, i da je do sada izostala objava samo jednog podneska osnivača dužnika iz ožujka 2020. Takav nemar u objavi tog navodnog podneska koji je stečajni sudac koristio da razlučnom vjerovniku ViK d.o.o. priskrbi znatnu materijalnu prednost u ovom stečajnom postupku preko njegove moguće preostale tražbine, primjenom metode prijeboja iz ovršnog zakona, oprečne gore opisanom pravilu prijeboja iz Stečajnog zakona, nije sukladno ni općim propisima za transparentnost stečajnog postupka na području EU, ni nacionalnom Zakonu o sudovima. Što samo pojačava sumnju oštećenih članova dužnika u njegovo postojanje. I predstavlja dovoljnu pravnu osnovu da se tvrdi ne samo da taj podnesak ne postoji, nego i to da on ne može više biti primjenjiv u procesu ispitivanja zakonitosti pobijanog prvostupanjskog akta ukoliko naknadno uskrse u javnoj objavi predmet St-19/2015. Jer je za takvu objavu navodne „Izjave Kupca po članku 107. ovršnog zakona“ sada ipak prekasno. Prošlo je sedam osam mjeseci od njezine navodne dostave Trgovačkom sudu u Splitu.

- ✓ Predlaže se Visokom trgovačkom sudu u Splitu staviti izvan snage oba prvostupanjska pravna akta:

Akt 1.St-19/2015-827 zbog toga Trgovački sud u Splitu nije proveo prijeboj sukladno pravilu prijeboja koje za ovršne postupke što se provode temeljem članka 247. propisuje Stečajnog zakona dakle i zato što Kupac nije do kraja isplatio nekretnine a vidljivo je iz točke II. da mu je ostalo dovoljno založnih prava da se to provede kako spada i priliči stečajnom postupku

Dodatni razlog za stavljanje gore navedenog prvostupanjskog je što je akt ma koji se pobijani akt oslanja, 1.St-19/2015-582 donesen bez propisanih zakonskog uvjeta koji smo naveli točkom IV. čak i da uzmemo mogućnost provedbe prijeboja što bi VTS ipak trebao isključiti

U odnosu na Zahtjev iz članka 105. stavka 5. Ovršnog zakona koji je Kupac navodno predao u obliku „Podneska“ propuštena je ZOS-om propisana javna objava, što je isto kao da tog „podneska“ i nema.

A i da ga ima to bi po tome Ovršnom zakonu na koji se TS u Splitu poziva ipak pravni akt „Zahtjev“, a ne običan „podnesak“ ili „izjava“. Dakle nije bio ispunjen niti taj zakonski uvjet iz članka 107. stavka 5. Ovršnog zakona da bi se uopće moglo raspravljati o primjeni članak 107. stavka 1. ovršnog zakona.

Akt 1.St-19/2015-852 zbog toga što je o žalbama odlučivao stečajni sudac za kojeg je odredbama članka 71. stavaka 5. i 6. važno Izuzeće raspolaganja istim žalbama, a time i odlučivanja o njima. I što su se isti žalitelji već istakli i pred Trgovačkim sudom u Splitu i pred Visokim trgovačkim sudom i uputili Sudu Zahtjev za izuzećem istog suca u odnosu na sve njihove žalbe.

Predlažemo da Visoki trgovački sud RH žurno donese nalog Općinskom sudu u Splitu da upiše zabilježbu ovog postupka na predmetne nekretnine stečajnog dužnika iz točke I. i donese takvo rješenje kojim se Trgovačkom sudu u Splitu omogućuje da u roku od 15 ili 30 dana provede prijeboj preostale tražbine razlučnog vjerovnika Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split do kraja, sukladno članku 247. stavak 7. Stečajnog zakona sa nekretninama iz točke I. po cijeni u visini njihove stvarne, utvrđene vrijednosti.

Obrazloženje

Činjenica da sporni, navodni podnesak razlučnog vjerovnika nije javno objavljen toga dana kada je navodno predan nadležnom Sudu, niti u periodu trajanja punih sedam mjeseci sve do dana donošenja pobijanog pravnog akta 1.St-19/2015-827 kojim se nalaže prijenos vlasništva neplaćenih nekretnina, i da nigdje u prvostupanjskom aktu 1.St-19/2015-582 kojim je učinjen nezakonit prijeboj nije navedeno da je Kupac predao sudu i Zahtjev iz čl. 107. St. 5. OZ-a,

je dovoljno da se taj podnesak sve ako i postoji izuzme iz postupka kao neprimjenjiv u postupku jer je propuštena zakonski propisana javna objava (temeljem članka 6. stavka 4. Zakona o sudovima "Narodne novine" br. 28/13, br. 33/15, br. 82/15, br. 82/16, br. 67/18, br. 126/19 i 130/20) obzirom da niti jednim posebnim Zakonom pa ni Ustavom nije isključeno sudjelovanje javnosti.

I jer nisu ispoštovane čak ni odredbe tog ovršnog zakona na koji se TS u Splitu proizvoljno poziva. Kupcu, razlučnom vjerovniku ViK d.o.o. ne pomaže ni činjenica da je dražba na kojoj su javnosti ponuđene predmetne nekretnine završile na različite dane, i to 21., 24. 25. i 26. kolovoza 2020. g. Pa je nadležno javno tijelo, Trgovački sud Split imao više nego dovoljno vremena da strankama u postupku i zainteresiranoj javnosti objavi u sklopu spisa tu navodnu Izjavu vjerovnika o korištenju njegova navodnog prava iz članka 107. stavaka 1. i 3. Ovršnog zakona, koje pravo si je Kupac sam priskrbio, a nadležni sud mu ga priznao proizvoljnim i pogrešnim tumačenjem kogentnih odredbi

Stečajnog zakona iz članka 247. SZ, dakle pogrešnom primjenom materijalnog prava, i krivim utvrđivanjem činjeničnog stanja vezanog za nespornu činjenicu da sporne nekretnine provedbom prijeboja iz članka 247. stavka 7. SZ nisu isplaćene u cijelosti.

Osim toga, razlučni vjerovnik Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split nije u stečajnom postupku St-19/2015 nikada bio "Ovrhovoditelj" niti takav termin uopće postoji u Stečajno zakon, nego se radi o jednom od članova Odbora vjerovnika, čije dužnosti propisuje odredba članka 98. Stečajnog zakona.

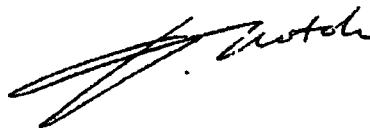
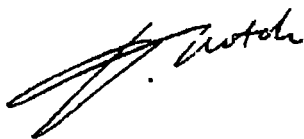
Stoga je diskutabilno i sporno na temelju kojeg hrvatskog propisa i zakona je Trgovački sud u Splitu po stečajnome sucu tom vjerovniku za kojeg važi primjena članka 98. Stečajnog zakona priskrbio status rezerviran za obične ovrhe nad nekretninama koje se provode izvan okvira Stečajnog zakona, u ovrhama, a ne u stečajevima. Da je razlučni vjerovnik Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split doista bio "Ovrhovoditelj" u stečaju državnog poduzetnika KAŠTELANSKI STAKLENICI DD u stečaju, a ne član odbora vjerovnika, onda je razumno pretpostaviti bi ta pravna osoba odavno stavila predmetne nekretnine iz točke I. ove žalbe na prodaju putem agencija za nekretnine ili običnog oglasa, a ne bi čekao pet godina da dođe do njihove sudske prodaje primjenom odredbi iz članka 247. Stečajnog zakona o prodaji nekretnina na kojima postoji razlučno pravo.

U neustavnim okolnostima prešutnog i proizvoljnog preimenovanja člana odbora vjerovnika u "Ovrhovoditelja" i stečajnog postupka u običnu ovrhu nad nekretninama, dakle zaobilaznom i proizvoljnom promjenom terminologije Stečajnog zakona, nastalo je tako čak dva ništetna prvostupanjska akta, za koje se potom pravomoćnost ishodovala kršenjem Zakona o parničnom postupku, članka 71. stavaka 5. i 6. A potonji od njih je onaj pobijani našom žalbom iz točke I. kojim se nalaže neustavna i protupravna promjena vlasništva nad nekretninama koje su i danas još stvarno vlasništvo stečajnog dužnika, jer nisu isplaćene kako Zakon nalaže, nego je za sada prijeboj proveden tek djelomično.

Tako da iz tog kuta gledišta ovaj neustavan i nezakonit pravni akt 1.St-19/2015-852 koji je donio osobno sudac pojedinac, stečajni sudac koji uopće nije imao zakonske ovlasti da raspolaže žalbama članova dužnika na pobijani prvostupanjski akt 1.St-19/2015-827, ne mijenja meritum stvari, a to je da se Kupcu dosudilo predmetne nekretnine za njega pogodnijim pravilom iz Ovršnog zakona umjesto po zakonski propisanim pravilu provedbe prijeboja iz odredbe članka 247 stavka 7. Stečajnog zakona. I da je temeljem tako očitog pogodovanja članu odbora vjerovnika, kojem je pak zakonska dužnost upravo čuvati stečajnog dužnika od ovakvih mogućih štetnih radnji, naložena drugom sudu, Općinskom sudu u Splitu da izvrši nezakonit upravni postupak uknjižbe novog vlasnika na nekretnine koje stečajnom dužniku na današnji dan još uvijek nisu isplaćene u cijelosti, nego samo za iznos od 2.439.445,89 kn A njihova je stvarna cijena primjenom pravila iz članka u slučaju provedbe prijeboja bila 7.325.786,00 kn.

Vlastoručni potpis dr.sc. Dragutin Matak

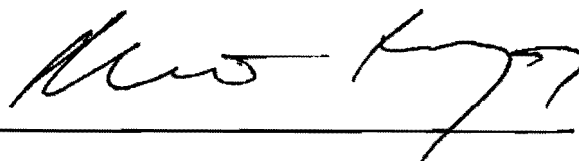
dr.sc. Dragutin Matak ovlašten za predaju
žalbi za Darko Filčić

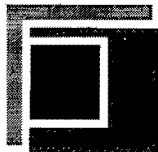
Vlastoručni potpis Nikica Maretić

Handwritten signature of Nikica Maretić in cursive script, written above a horizontal line.

Vlastoručni potpis Terezija Mitrović

Handwritten signature of Terezija Mitrović in cursive script, written above a horizontal line.

Odvjetničko društvo/Law firm
JUKIĆ & PARTNERI j.t.d.
e: info@jukic-partneri.hr t: 00385(1)5522605

PRILOG 1A

**VRHOVNI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE**

Putem

**TRGOVAČKOG SUDA
U SPLITU**

Pravna stvar:

Na posl.br. : **St-19/15**

DIONIČARI STEČAJNOG DUŽNIKA:

1. **SVEMIR JURIĆ**, Kaštel-Lukšić, Murtinica 4, OIB: 25213336628
2. **DRAGUTIN MATAK**, Maruševac, Maruševac 81D, OIB: 89297534357
3. **PAVLE STANIŠIĆ**, Zagreb, Vrbje 7, OIB: 92918089563

i

STEČAJNI VJEROVNIK: 4. **KREŠIMIR MITROVIĆ**, Zagreb, Bartolići 11
OIB: 07371632368

svi zastupani po Nikolini Jukić iz Odvjetničkog društva Jukić & partneri j.t.d., Zagreb, Otona Kučere 64

STEČAJNI DUŽNIK: **Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju, Kaštel-Štafilić,**
Ivana Pavla II 404, OIB:

PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE

Primjeraka 3

Punomoći

temeljem čl. 385. st. 2. u svezi

čl. 385.a. ZPP i čl. 11. st. 10. SZ

Zbog:

- **Pravnog pitanja o kojem nema prakse revizijskog suda i važno je za razvoj prava kroz sudsku praksu**
- Nejedinstvenosti prakse i tumačenja viših sudova
- **Pravnog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni**
- **Pravnog pitanja od posebne važnosti za odluku u sporu**

I Prijedlog se podnosi Vrhovnom sudu RH za dopuštenje revizije protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, posl.broj: **PŽ-3184/2021-9** (u daljem tekstu: Drugostupanjsko rješenje) od 24. kolovoza 2021. i podredno PŽ-3184/2021-2 od 7. srpnja 2021., sukladno odredbama čl. 385 Zakona o parničnom postupku i čl. 11. st. 10. **Stečajnog zakona** ("Narodne novine", br. 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10, 25/12) u svezi čl. 385.a. Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu: ZPP), obzirom da je pobijanim Drugostupanjskim rješenjem odbačen osnovan prijedlog dioničara stečajnog dužnika Svemira Jurića, dr. sc. Dragutin Mataka, Pavla Stanišića i stečajnog vjerovnika Krešimir Mitrovića za dopunom drugostupanjskog akta Poslovni broj: 78 PŽ-3184/2021-2, jer je istom odlukom VTS propustio odlučiti glede svih dijelova prvostupanjskog rješenja koje je pobijano žalbom i donijeti odluke koje je VTS trebao donijeti odbacujući žalbu.

Drugostupanjskim rješenjem je postupak o predmetu spora pravomoćno okončan, ali valja naglasiti da je već tijekom donošenja prve drugostupanjske odluke u predmetu spora, za koju je iz objektivnih razloga predložena dopuna temeljem čl. 377.a. ZPP, Visoki trgovački sud zauzeo pravno shvaćanje da "... nije bilo nikakve potrebe da suglasnost" za djelomičnu diobu daje i stečajni sudac" te da "stečajni sudac, i kada daje suglasnost za djelomičnu diobu, to ne radi u obliku rješenja", te da "čak i da je (prvostupanjski) sud trebao dati suglasnost, to nije mogao učiniti u obliku rješenja."

DOKAZ: točka 6. rješenja VTS 78 PŽ-3184/2021-2 od 07.07.2021.

Tako je drugostupanjski postupak okončan bez pravnog i sudskog odobravanja prvostupanjskog rješenja – iako je ono *de facto* sudski potvrđeno, čime se također otvara novo pitanje u sudskoj praksi u kojem Revizijski sud još nije zauzeo pravno shvaćanje.

Mogu li viši sudovi istovremeno za prvostupanjsku odluku ocijeniti da ju nije niti trebalo donijeti ili da se nije mogla donijeti "u danom pravnoj formi, a propustiti ju poništiti bilo djelomično bilo u cijelosti?

Pobijano Drugostupanjsko rješenje je doneseno 24. kolovoza 2021.g., objavljeno je na e-oglasnoj ploči dana 17. rujna 2021.g., a podnositelji prijedloga za dopuštenje revizije su ga zaprimili istekom dana 25. rujna 2021.

II Dopuštenje revizije protiv Drugostupanjskog rješenja predlaže se Vrhovnom sudu RH obzirom da odluka u predmetnoj stvari ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnost građana, ... jer ... - o navedenim pitanjima revizijski sud još nije zauzeo pravna shvaćanja, a radi se o pitanjima o kojima je drugostupanjski sud zauzeo suprotna i oprečna shvaćanja i formirao različitu sudsku praksu, i tome narušio pravnu sigurnost.

2.1. Protiv prvostupanjskog Rješenja poslovni broj: 1. St-19/2015-896 od 17. svibnja 2021., kojim je Trgovački sud u Splitu dao suglasnost za 2. djelomičnu diobu vjerovnika II. višeg isplatnog reda, dioničari stečajnog dužnika Maro Bore, Darko Filčić, Svemir Jurić, dr. sc. Dragutin Matak, veteran Domovinskog rata Nikica Maretić, Terezija Mitrović, Pavle Stanišić i jedan od predstavnika članova obitelji Teskera koja je zajedno sa Republikom Hrvatskom osnovala poduzetnika "KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d." i dioničar je u njemu sa više od 2% kapitala, su izjavili žalbu drugostupanjskom sudu iz razloga što je Trgovački sud u Splitu svojim prvostupanjskim rješenjem suprotno odredbi čl. 176. St. 2. i **čl. 181. St. 2.** Stečajnog zakona, te protivno odredbi čl. 3. St. 3. ZPP na snazi u stečajnim postupcima pred trgovačkim sudovima temeljem odredbe čl. 6. SZ, dao odobrenje i suglasnost za dodatnu protupravnu isplatu više od 5.000.000,00 kn vjerovniku RH, Ministarstvo financija/Porezna uprava, i još niz drugih protupravnih isplata multimilijunske vrijednosti suprotnih odredbi čl. 3. st. 3.

i čl. 354. St. 2. t. 4. ZPP, a stečajni sudac je prigodom davanja suglasnosti za završnu diobu propustio sazvati završno ročište iz članka 193. St. 1. SZ sukladno odredbi čl. 193. St. 2. SZ, te su prethodno donošenju pobijanog prvostupanjskog rješenja povrijeđeni prisilni propisi o donošenju o stečajnog plana i izjašnjavanju o istom iz čl. 228. St. 1., čl. 229., čl. 231., čl. 232., čl. **te posebno oni iz čl. 236. i čl. 228. St. 2. SZ – jer su restrukturiranje i privatizacija uvršteni u službeni Plan Vlade RH za 2015.g. potvrđen od RH putem njezina Ministarstva državne imovine pred Hrvatskim Saborom u studenom 2017.g. tj. nakon isteka roka za završno ročište i završnu diobu u stečajnom postupku!**, te propis iz čl. 243. St. 3. SZ – jer Trgovački sud u Splitu nikada nije omogućio dioničarima dužnika da prigovore na nezakonitu izmjenu stečajnog plana za dioničko društvo u skrbi CERP-a "KAŠTELANSKI STAKELNICI" d.d. u stečaju namijenjeno prodaji državnog dioničkog paketa iz "Stečaj sa restrukturiranjem" u "Stečaj sa unovčenjem cjelokupne imovine", što se dogodilo bitno nakon proteka zakonskog roka za održavanje završnog ročišta za odlučivanje o završnoj diobi iz roka čl. 193. St. 5. SZ., u svezi koje je i doneseno pobijano prvostupanjsko rješenje.

Međutim, drugostupanjski sud je odbacujući žalbu podnositelja iz redova dioničara dužnika, zauzeo pravno stajalište u ovoj stvari : -

"Slijedom navedenog, ovaj sud nije posebno razmatrao žalbene razloge koji se odnose na osnovanost potraživanja pojedinih vjerovnika u stečajnom postupku, **makar i u tom pravcu valja ukazati kako se radi o tražbinama koje su utvrđene pravomoćnom odlukom suda, i više se ne mogu ispitivati.**"

A svega 2 tjedna kasnije, u terminu kada je prvostupanjski sud još odlučivao o prigovoru vjerovnika na diobni popis tražbina II. isplatnog reda u istom stečajnom postupku, viši sud je svoje stajalište u ovoj pravnoj stvari dopunio i slijedećim tumačenjem:

"Osim toga, prema odredbi čl. 175. SZ-a tražbine se ispituju na ispitnom ročištu, dok se prema čl. 177. st. 6. SZ-a tražbine koje su utvrđene na jednom ispitnom ročištu više se ne mogu osporavati na naknadnom ispitnom ročištu. Dakle, tražbine koje su utvrđene pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama više se ne mogu ispitivati, čak i da je to zatražio koji od stečajnih vjerovnika." (točka 9. , Posl.broj: 78 Pž-3555/2021-2)

2.2. Drugostupanjski sud odbacujući žalbu dioničara dužnika ničime nije opovrgnuo tezu da određeni dijelovi pobijane prvostupanjske odluke predstavljaju sudsku suglasnost za protupravne isplate i nezakonita raspolaganja, koju su žalbom pred VTS iznijeli podnositelji, nego je njihovo stajalište u teoriji VTS još i potvrdio gore citiranim stajalištima, ali je žalbe odbacio bez jasnog obrazloženja zašto im ne dopušta bilo kakav vid prigovora ili žalbe na tako očito nedopuštena i nezakonita raspolaganja na njihovu izravnu materijalnu štetu, ako SZ dopušta dioničarima pravo prigovora na stečajni plan i ako u danom postupku taj plan nije izmijenjen niti donesen sukladno Zakonu i ako SZ nalaže održavanje završnog ročišta, a ni to ročište nije održano sukladno zakonu.

Pošto je svoju odluku viši sud donio bitno prije nego je prvostupanjski sud odlučio o njihovom i vjerovnikovom prijedlogu za dopunom prvostupanjske odluke, i osnovanom prigovoru stečajnog vjerovnika na diobni popis, podnositelji su smatrali da je za osiguranje pravne sigurnosti nužna dopuna tog Drugostupanjskog rješenja i dana 13. kolovoza 2021.g. podnose drugostupanjskom sudu Dioničari Stečajnog dužnika i stečajni vjerovnik, kao podnositelji prijedloga za dopuštenje revizije, smatraju da je sadašnje stajalište drugostupanjskog suda u ovoj pravnoj stvari pogrešno i suprotno kongentnoj odredbi čl. 181. St. 1. Stečajnog zakona, te da je potpuno oprečno stajalištu kojeg je isti drugostupanjski sud zauzeo u istom predmetu u svojim odlukama 78 Pž-3184/2021-2 od 7. srpnja 2021.g. i 78 Pž-3555/2021-2 od 21. srpnja 2021.

ODLUČNE ČINJENICE

- Stečajni sud – Trgovački sud u Splitu, je dana 05.11.2015.g. donio sudsku odluku kojom je **utvrđena slijedeća ukupna tražbina vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija za sve isplatne redove zajedno:**

34.866.662,64 kuna

Ta sudska odluka o ukupnoj tražbini u svim isplatnim redovima stečajnog i (djelomično razlučnog) vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija postaje pravomoćna najkasnije dana 12. siječnja 2016.g. , jer se niti jedan od više od 200 vjerovnika protiv nje nije žalio na drugostupanjski sud, pa čak ni sam vjerovnik RH, MF, niti je taj stečajni sudac tog vjerovnika uputio u parnicu za dokazivanje veće tražbine od sudski utvrđene, sukladno pravilima Stečajnog zakona iz odredbi čl. 178., 180. i 185. SZ

- Prethodno donošenju pobijanog prvostupanjskog rješenja St-19/2015-896 o suglasnosti nadležnog suda za protupravnu isplatu vjerovniku RH, Ministarstvo financija u iznosu većem od 5.000.000,00 kn Trgovački sud u Splitu je tijekom stečajnog postupka St-19/2015 nad dužnikom "Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju" dao suglasnost da se istom stečajnom vjerovniku isplati ukupno više od 51.000.000,00 kuna, i isti je novac i isplaćen tom vjerovniku, dakle Republici Hrvatskoj, koja je ujedno i većinski dioničar stečajnog dužnika i vodeći član njegovoga Odbora vjerovnika. Najveći dio navedene svote isplaćen je vjerovniku RH, Ministarstvo financija kao stečajnom vjerovniku
  - Pobijanim prvostupanjskim rješenjem naloženo je i drugom članu Odbora vjerovnika, razlučnom i stečajnom vjerovniku Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split isplatiti iznos koji bitno premašuje zakonski utemeljenu gospodarsku korist koja tom vjerovniku pripada u stečajnom postupku St-19/2015, i to iznos istovjetan ulogu Vodovoda i kanalizacije d.o.o. Split kao malog dioničara u kapital stečajnog dužnika prethodno otvaranju stečajnog postupka nad stečajnim dužnikom "KAŠTELANSKI STAKLENICI" d.d. u stečaju
  - Žalbom su podnositelji tražili da se ispituju sva nezakonita raspolaganja stečajnih vjerovnika koji istovremeno i vode Odbor vjerovnika te koja su protivna odredbi čl. 3. St. 3. ZPP i kogentnom propisu iz čl. 181. St. 2. SZ po kojem se vodi stečajni postupak . a sud je to odbio iako je istovremeno dao tumačenje da se "tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda više ne mogu ispitivati" koje potvrđuje osnovanost njihovog temeljnog žalbenog zahtjeva da se zastane sa davanjem sudske suglasnosti za II. djelomičnu diobu vjerovnicima II. isplatnog reda dok se ne utvrdi zašto se stečajnom vjerovniku, vodećem članu Odbora vjerovnika i većinskom dioničaru stečajnog dužnika Republici Hrvatskoj u stečajnom postupku St-19/2015 isplaćuju svote koje bitno prelaze iznos ukupne njegove tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda od 05. studenog 2015., protiv koje ovaj nije pokretao spor niti ga je stečajni sudac uputio u parnicu za pobijanje tog pravomoćnog sudskog rješenja
  - **Stečajni vjerovnik Krešimir Mitrović je 10. lipnja 2021. uložio prigovor na diobeni popis tražbina II. isplatnog reda stečajnog dužnika "KAŠTELANSKI STAKLENICI" d.d. u stečaju, a VTS je o tome pravnom pitanju dana 21. srpnja 2021. u svojoj odluci PŽ-3555/2021-2, točki 9. zauzeo pravno stajalište da "pravo prigovora na diobni popis, po odredbi čl. 190. SZ-a pripada isključivo stečajnim vjerovnicima."**
  - Stečajni vjerovnik Krešimir Mitrović je zajedno sa dioničarima dužnika "KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju" Bore, Filčić, Matak, Maretić i Teskere dana 09. lipnja 2021. podnio prvostupanjskom sudu i prijedlog za dopunom i ispravkom pobijanog prvostupanjskog rješenja o davanju suglasnosti nadležnog trgovačkog suda za diobu tražbina II. isplatnog reda (rješenje 1. St-19/2015-896)
  - Vidjevši da prilikom odbacivanja njihove žalbe, podnesene iz objektivnih razloga od osobite važnosti za očuvanje gospodarske aktivnosti stečajnog dužnika i očuvanje državne imovine:
1. drugostupanjski sud donosi sudsko stajalište koje vidno potvrđuje njihov temeljni žalbeni razlog,

2. prvostupanjski sud istovremeno bitno odugovlači sa rješavanjem prigovora stečajnog vjerovnika na diobeni popis tražbina II. višeg isplatnog reda kojem pripada i kontroverzna, te po svemu nezakonita tražbina vjerovnika RH, Ministarstvo financija

3. Drugostupanjski sud odbija zastati sa odlučivanjem o žalbi dioničara dužnika dok prvostupanjski sud ne odluči o prigovoru jednog od vjerovnika na diobni popis tražbina II. isplatnog reda i prijedlogu stečajnog vjerovnika i dioničara dužnika za dopunom pobijane prvostupanjske oduke o suglasnosti na diobu tih tražbina

.. podnositelji prijedloga svojim pravodobnim prijedlogom za dopunom Drugostupanjskog rješenja 78 Pž-3184/2021-2 jasno i izričito od drugostupanjskog Suda traže da sukladno svojem stajalištu da se "tražbine utvrđene pravomoćnom odlukom suda više ne mogu ispitivati" i potonjem stajalištu istog VTS od 21. srpnja 2021. da se "tražbine temeljem čl. 175. SZ ispituju na ispitnom ročištu", te da se "tražbine koje su utvrđene pravomoćnim rješenjem o utvrđenim i osporenim tražbinama više ne mogu ispitivati, čak i da je to zatražio koji od stečajnih vjerovnika" odluči o svim dijelovima prvostupanjskog rješenja koje su pobijali žalbom, posebno o onom dijelu tog rješenja kojim se daje suglasnost da se vjerovniku RH, Ministarstvo financija isplati još 5.000.000,00 kn ili više preko njegove ukupne tražbine utvrđene pravomoćnim rješenjem TS u Splitu o utvrđenim i osporenim tražbinama od 05. studenog 2015., te da se povodom odbacivanja njihove osnovane žalbe jasno i argumentirano odluči zašto su dioničari dužnika "neovlašteni" za podnošenje žalbe iako to nigdje nije izričito dano Stečajnim zakonom, posebno ne odredbom članka 11. SZ koja uređuje pravne lijekove u stečajnom postupku.

- Sud je pobijanim Drugostupanjskim rješenjem protiv kojeg se podnosi ovaj prijedlog za dopuštenje revizije pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske odlučio da zahtjev za donošenje dopunskog rješenja odbije kao neosnovan, no odbijajući ga je u sklopu svoje odluke krivo naznačio i proizvoljno protumačio da su podnositelji zahtjeva "smatrali kako donesenim rješenjem nije odgovoreno na sva njihova pitanja i stavove", jer podnositelji nisu od drugostupanjskog suda tražili da se odluči o svim razlozima zbog kojih su izjavili žalbu, nego eksplicitno to da VTS odluči glede svih dijelova prvostupanjskog rješenja koje su oni pobijali svojom žalbom, a o kojima je VTS prešutno i odlučio donoseći spomenuta sudska stajališta o tražbinama utvrđenim pravomoćnom odlukom suda, ali propuštajući da to svoje stajalište i aplicira u praksi prilikom donošenja drugostupanjske odluke, u skladu sa odredbom čl. 3. St. 3. ZPP i iz očitog razloga iz čl. 354. St. 2. točke 4. Zakona.

III **Opisanom drugostupanjskom odlukom Posl.broj: 78 Pž-3184/2021-9** koja je vidno oprečna prethodnom pravnom stajalištu istog višeg suda u istoj pravnoj stvari i načinom odlučivanja prilikom donošenja da se ispred pravila javnog morala i načela vladavine prava i poštivanja prisilnih propisa stavlja proizvoljno tumačenje "ovlaštenja" stranki za pravni lijek kojima je prvostupanjski sud nepoštivanjem propisa iz SZ grubo zapriječio zajamčeno pravo prigovora, **dovodi se u pitanje institut dopunske presude odnosno dopune rješenja o žalbi iz čl. 377.a. u Republici Hrvatskoj, čime se bitno narušava pravna sigurnost u državi i uspostavlja načelo nejednake primjene prava i neravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.**

Revizijski sud o ovom području nije još zauzeo jedinstveno pravno stajalište, dok je Visoki trgovački sud očito formirao konfuznu sudsku praksu u kojoj drugostupanjski sud istovremeno priznaje:

1. da se pravomoćno utvrđene tražbine od 05.11.2015.g. više ne mogu ispitivati, dakle da bi najveća tražbina stečajnog postupka (i to ona same države!) mogla biti nelegalna, a zahtjev stečajnog upravitelja u korist članova Odbora vjerovnika – RH Ministarstvo financija, ali i Vodovod i kanalizacija Split d.o.o. suprotan odredbi čl. 3. St. 3. ZPP i čl. 181. St. 1. SZ, kao i čl. 247. St. 7. SZ, dakle da ih Sud ne bi smio dopustiti već temeljem tumačenja samog VTS-a, ali i pravne stečevine Europske Unije i Republike Hrvatske,

2. da takva nezakonita raspolaganja nema potrebe sudski ispitivati jer "time što se nije upuštao u svaki pojedini žalbeni navod istaknut od strane neovlaštenog žalitelja sud nije počinio propust zbog kojega bi se ostvarili razlozi za donošenje dopunske odluke iz čl. 339. u vezi čl. 377.a te čl. 381. ZPP-a."

... iako je sam VTS svojim odlukama u istoj pravnoj stvari od 07. srpnja i 21. srpnja 2021. vlastitim stajalištem priznao da postoje objektivni razlozi za ispitivanjem žalbenih razloga podnositelja iz redova dioničara dužnika i iz prigovora stečajnog vjerovnika i iako VTS ničim nije dokazao da su žalitelji – neovlašteni, osim pukog, proizvoljnog tumačenja i ignoriranja nesporne činjenice da je prigovor na diobni popis istih tražbina u istom postupku predao i stečajni vjerovnik,

te VTS-u očito ne smeta što se taj prigovor vjerovnika na prvostupanjskome sudu zadržava u spisu sve do okončanja postupka odlučivanja o žalbi dioničara stečajnog dužnika i prijedlozima dioničara i stečajnog vjerovnika za dopunom drugostupanjske odluke o žalbi

Takva sudska praksa najvišeg suda za trgovačka pitanja u zemlji, kojom se istovremeno sudskim tumačenjem pravila postupka priznaje da je neki nalog prvostupanjskog suda vrijednosti veće od 5.000.000,00 kuna izvjesno protupravan, nesukladan zakonima i nezakonito raspolaganje, koje sud prema čl 3. st. 3. ZPP ne smije dopustiti, ali se odbija ulaziti u njegovu nezakonitost samo zato što su podnositelji žalbe tobože neovlašteni – ne samo da se bitno narušava pravna sigurnost u zemlji, nego se i potiče stečajne vjerovnike i stečajne upravitelje da i ubuduće dodaju milijunske tražbine u diobne popise vjerovnika II. isplatnog reda bitno nakon pravomoćnosti rješenja o utvrđenim tražbinama, bitno nakon proteka zakonskog roka za završno ročište stečajnog postupka, i da se diobama takvih nezakonitih raspolaganja pojedinih vjerovnika na štetu stečajnih dužnika, daje sudska suglasnost, jer sankcije očito ne postoje, a dodavanje će biti priznato na način da se VTS neće miješati u spor, osim općim tumačenjem Stečajnog zakona, čak i tamo gdje je takvo tumačenje oprečno samoj prvostupanjskoj odluci.

A svakoga tko prigovori na takav nezakonit diobni popis ili se žali na rješenje nadležnog tijela o suglasnosti na njihovu diobu, VTS će ili proglasiti "neovlaštenim za žalbu" ili će se njegov prigovor, ako VTS donese stajalište da je zakonit (kao u 78 PŽ-3555/2021-2, točki 7.) zadržati potom u ladici prvostupanjskog suda sve do okončanja postupka, pa ako treba i do okončanja odlučivanja o zahtjevima za dopunskim rješenjima i presudama.

Radi se dakle o izrazitom narušavanju pravne sigurnosti u zemlji, i izravnom napadu na temeljna načela Ustava RH iz čl.14., čl. 19. i čl. 26. Ustava RH, koje otvara slijedeće revizijsko pitanje o kojem Vrhovni sud još nije odlučivao:

Smiju li viši sudovi odbijati osnovane zahtjeve za dopunom drugostupanjskih rješenja, koja su vidno sukladna i prate stajališta viših sudova iz drugostupanjskih odluka, i ako bi se njihovim rješavanjem i dodatnim odlučivanjem viših sudova spriječila neka elementarna gospodarska nepogoda ili značajna ekonomska šteta po državnu imovinu i/ili građane,

i ako smiju – temeljem kojih pravnih i zakonskih pretpostavki i kojih načela Europske Unije i Ustava Republike Hrvatske?

IV Već drugostupanjskim rješenjem otvorilo se više od jednog revizijskog pitanja u ovom sporu.

Kako su ta pitanja ostala neriješena, pa i zanemarena od strane vijeća sudaca Visokog trgovačkog suda RH i u Drugostupanjskom rješenju kojim je odlučeno o prijedlogu dioničara stečajnog dužnika i njegova vjerovnika za donošenjem dopune rješenja posl.broj: 78 PŽ-3184/21-2, Drugostupanjskim rješenjem otvorila su se čak 4 nova revizijska pitanja, jedno od značajne važnosti za osiguranje jedinstvene primjene prava

– može li viši sud prilikom odlučivanja o dopuni svoje odluke ignorirati i vlastito

tumačenje te donijeti takvu dopunsku odluku koja vidno proturječi i/ili zanemaruje stajalište istog suda iz rješenja za koje je dopuna zatražena?

A druga dva od važnosti za razvoj prava kroz sudsku praksu jer o tim pitanjima ne postoji još dovoljna praksa u Republici Hrvatskoj:

1. Može li se povećavati tražbine u stečajnom postupku 3 i više godine nakon otvaranja stečaja, tj. nakon isteka roka za održavanje ročišta za završnu diobu tražbina stečajnog postupka, bez da je vjerovnik kojem se "dodaje ili povećava tražbina" pokrenuo parnicu za poništenje pravomoćnog sudskog rješenja o utvrđenim i ispitanim tražbinama stečajnog postupka?

1.b.. Što ako je vjerovnik državno tijelo ili sama država, tj. da li RH uživa izuzeće od uobičajenih pravila stečajeva u RH danih Stečajnim zakonom i stajalištem VTS iz točke 10. Drugostupanjske odluke?

2. Može li viši sud donositi odluku o žalbi protiv prvostupanjskog rješenja o suglasnosti za diobu tražbina u stečajnom postupku, bez da je najprije riješen osnovani prijedlog stranki za dopunom tog istog prvostupanjskog akta i prigovor stečajnih vjerovnika protiv diobnog popisa tražbina za čiju isplatu se daje sudska suglasnost?

3. Imaju li podnositelji žalbi iz redova dioničara dužnika protiv rješenja u stečajnom postupku kojima je žalba odbačena jer ih je sud proglasio neovlaštenima "pravo na argumentirano obrazloženje zašto oni u zemlji nisu prepoznati kao stranka u postupku?"

4.

Primjerice SZ pokazuje dioničare dužnika kao osobe koje imaju pravo prigovora na stečajni plan, i izmjenu stečajnog plana. U predmetu St-19/2015 ta je izmjena učinjena na nezakonit način, a i sam je novi stečajni plan donesen bez održavanja ročišta sukladno prisilnom propisu iz SZ, na kojem bi dioničari dužnika i praktično ostvarili to svoje "teoretsko" pravo prigovora na stečajni plan.

Zbog pravila jednake primjene prava i ustavnih načela iz čl. 14. St. 2. i čl. 26. Ustava RH – podnositelji su zatražili da im se na odgovarajući način omogući ili pravo prigovora u skladu sa Zakonom ili barem neko odgovarajuće pravo prigovora na diobni popis, ili pravo na djelotvoran pravni lijek protiv sudskog rješenja o suglasnosti na diobu tražbina za koje su smatrali da diraju neposredno, nesporno i značajno u njihova Ustavom zajamčena prava vlasništva i prava zabrane smanjenja onih prava koja su stekli još ulaganjem svoj kapitala u kapital stečajnog dužnika. A to je između ostalog, bilo i pravo podnositelja da se stečajni dužnik sa preko 400% aktive na dug uredno i sukladno zakonima Republike Hrvatske – restrukturira tijekom stečajnog postupka, i nastavi sa privatizacijom zakazanom od Vlade RH.

Ako je viši sud proizvoljno odlučio da podnositelji unatoč tome što im SZ daje opisano pravo prigovora nisu ovlašteni za podnošenje nikakvih žalbi, dakle ako je VTS sudski upriličio neko vlastito pravno stajalište i/ili novo pravno tumačenje, imaju li podnositelji žalbi onda barem pravo na uvid u takvo stručno tumačenje višeg suda – koje su podnositelji u ovom slučaju zahtijevali prijedlogom za dopunom Drugostupanjske odluke ?

Nedovoljno je objašnjenje suda dano Drugostupanjskim rješenjem protiv kojeg se predlaže dopuštenje revizije.

Posebno kada se uzme u obzir da je dopunu i prvostupanjske pobijane odluke i dopunu Drugostupanjske odluke sa dioničarima dužnika predložio i stečajni vjerovnik, dakle prema tumačenju Visokog trgovačkog suda od 21. srpnja 2021 g. - stranka u postupku.

Moli se Naslovljeni sud da dopusti podnošenje revizije u predmetnom postupku.

Podnositelji
po punomoćniku:

Hrvoje
Jukić

Digitalno potpisao:
Hrvoje Jukić
Datum: 2021.10.25
23:51:17 +02'00'

Goran Marić najavio privatizaciju, kraj 'agonije' Kaštelanskih staklenika

LIDER ■ Lider/Hina

Ministar državne imovine Goran Marić u utorak je najavio skoro rješavanje poteškoća Kaštelanskih staklenika koji su u stečajnom postupku jer će, kako je rekao, država vrlo brzo donijeti odluku o prodaji dijela imovine te tvrtke čija agonija traje više od dva desetljeća.

"Na pravom smo putu pronalaska rješenja koje će ubrzati izlazak iz stečaja Kaštelanskih staklenika te će se namiriti vjerovnici, a bivši će radnici dobiti svoje plaće koje potražuju kroz stečaj," rekao je ministar Marić u Kaštelima nakon sastanka s gradonačelnikom Ivanom Udovičićem i stečajnim upraviteljem Kaštelaskih staklenika Vedranom Šeparovićem.

LIDER ■ POSLOVNA SCENA ŠTO I KAKO LIDER INTELLIGENCE KOMENTARI LIDER + KONFERENCIJE

Marić je objasnio kako naznake rješenja poteškoća Kaštelanskih staklenika vidi kroz postupak prodaje dijela imovine te tvrtke.

"Država će biti partner u rješavanju problema i vrlo brzo ćemo donijeti takve odluke," dodao je. Po njegovim riječima, Ministarstvo državne imovine želi pridonijeti rješavanju, kako se izrazio, agonije Kaštelanskih staklenika koja traje više od dva desetljeća, a stečajni postupak traje nekoliko godina.

Vrijednost imovine 250 milijuna kuna

Stečajni upravitelj Vedran Šeparović je istaknuo kako je taj stečajni postupak iznimno složen zato što je imovina poduzeća dosta velika.

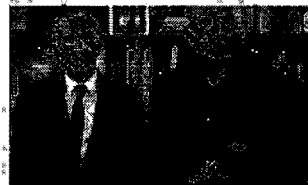
"Procijenjena vrijednost Kaštelanskih staklenika je oko 250 milijuna kuna, ali je to poduzeće u vrlo složenoj imovinsko-pravnoj situaciji," rekao je Šeparović. Po njegovim riječima Kaštelanski staklenici u stečaju radnicima duguju oko 50 milijuna kuna, a cjelokupna su dugovanja oko 95 milijuna kuna. Zahvalio je ministru Goranu Mariću što se uključio i pokušava pomoći Kaštelanskim staklenicima.

LIDER ■**VEZANI ČLANCI**

Što rade bivši ministri: Tolušić postao vinar, Orepić izumitelj, a Žalac konzultantica za EU fondove

Goran Litvan: Što je nulta tolerancija prema korupciji

Tko je Mijo Čosić, čovjek koji je opet blokirao '3. maj'

Veseļa strana smjena u Vladi: Ostavke Gorana Granića i ministra državne uprave

"Država je vjerovnik s 35 milijuna kuna i bez nje ne bi mogli uspješno prvesti kraju ovaj stečajni postupak," rekao je Šeparović. Dodao je kako je dobra stvar što postoje zainteresirani za nastavak djelatnosti Kaštelanskih staklenika.

Gradonačelnik Kaštela Udovičić je naglasio kako se nada da će se uz pomoć Ministarstva državne imovine pronaći rješenje koje bi omogućilo nastavak proizvodnje u Kaštelanskim staklenicima, koji se bave pretežito poljoprivrednom proizvodnjom te bi takav rasplet bio iznimno koristan za Kaštela.

Bivše odmaralište Crvenog križa

DOKAZ 3

ispitivanja prijavljenih tražbina stečajnih vjerovnika koje do sada nisu ispitane, odnosno onih koje su prijavljene unutar roka od tri mjeseca od prvog ispitnog ročišta.

Sukladno tom prijedlogu stečajnog upravitelja, a temeljem odredbi članka 176. stavak 1. 2. i 8. Stečajnog zakona (Narodne novine broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12, 133/12 i 45/13, dalje SZ), rješenjem ovog suda od 23. studenog 2018. određeno je posebno ispitno ročište za dan 21. prosinca 2018.

Stečajni upravitelj je podneskom od 23. studenog 2018. dostavio tablicu prijavljenih tražbina koje je potrebno ispitati na posebnom ispitnom ročištu.

Sukladno dostavljenoj tablici prijavljenih tražbina, stečajni upravitelj je na posebnom ispitnom ročištu naveo da je potrebno ispitati još dvije prijave tražbina i to prijavu tražbine stečajnog vjerovnika Marija Radilovića, vl. obrta za građevinarstvo i posredovanje u trgovini "Pasike", Tugare, koja je prijavljena unutar roka od tri mjeseca nakon prvog ispitnog ročišta i koja tražbina je prijavljena u ukupnom iznosu od 200.783,17 kn, kao i tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija u ukupnom iznosu od 23.954.627,25 kn, a koja tražbina nije ispitana na prvom ispitnom ročištu i koja je prijavljena s osnova neplaćenih doprinosa za mirovinsko osiguranje. Stečajni upravitelj je naveo da su te tražbine, sukladno odredbama članka 71. SZ-a, svrstane u isplatne redove pa je tako tražbina vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija svrstana u prvi viši isplatni red dok je tražbina vjerovnika Marija Radilovića, vl. obrta "Pasike", Tugare svrstana u drugi viši isplatni red.

U odnosu na tražbinu vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija, stečajni upravitelj je naveo da se radi o tražbini koja je prijavljena s osnova neplaćenih doprinosa za mirovinsko osiguranje, a vezano za plaće bivših radnika stečajnog dužnika. Iako je na prvom ispitnom ročištu istaknuto da bi taj dio tražbine bio uključen odnosno uračunat u prijavljene tražbine radnika, stečajni upravitelj je naveo kako je naknadnom provjerom i usuglašavanjem u računovodstvu stečajnog dužnika utvrđeno da bi samo dio tog potraživanja i to u iznosu od 1.283.639,05 kn bio uračunat u prijavljene i priznate tražbine bivših radnika stečajnog dužnika u prvom višem isplatnom redu, dok preostali dio te prijavljene tražbine u iznosu od 22.670.988,20 kn predstavlja obračunata neplaćena potraživanja s osnova doprinosa za mirovinsko osiguranje, a koja potraživanja nisu uključena u priznata potraživanja radnika u prvom višem isplatnom redu.

S obzirom na naprijed navedeno očitovanje stečajnog upravitelja, z.z. vjerovnika Republike Hrvatske, Ministarstva financija je na posebnom ispitnom ročištu izjavio da taj vjerovnik djelomično povlači svoju prijavljenu tražbinu u prvom višem isplatnom redu, koja je prijavljena po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje, i to u iznosu od 1.283.639,05 kn, a sve obzirom da je taj dio potraživanja već uključen u priznata potraživanja radnika stečajnog dužnika u prvom višem isplatnom redu. U odnosu na preostali dio predmetne tražbine u iznosu od 22.670.988,20 kn, vjerovnik da ustraje u podnesenoj prijavi i predlaže da se taj dio potraživanja ispita na posebnom ispitnom ročištu, budući da je očito da taj dio neplaćenih doprinosa nije uključen u priznata potraživanja radnika.

Kako je dakle vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija djelomično povukao prijavu tražbine za iznos od 1.283.639,05 kn to je stoga valjalo utvrditi povlačenje te prijave tražbine, a radi čega je sud odgovarajućom primjenom odredbi članka 193. stavak 1. i

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
Split, Sukoišanska br. 6.

Prilog 3

Poslovni broj: 12. St-19/2015-362

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Splitu, po suda toga suda Pašku Bačiću, kao stečajnom sucu, u stečajnom postupku nad dužnikom KAŠTELANSKI STAKLENICI d.d. u stečaju, Kaštel Štafilić, Ivana Pavla II 404, OIB: 47079015776, nakon posebnog ispitnog ročišta koje je održano 21. prosinca 2018., 8. siječnja 2019.

riješio je

I. Utvrđuju se slijedeće tražbine vjerovnika viših isplatnih redova:

Prvi viši isplatni red:

1. REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, Porezna uprava 22.670.988,20 kn.
OIB: 18683136487

II. Oспорavaju se slijedeće tražbine vjerovnika viših isplatnih redova:

Drugi viši isplatni red:

1. MARIJO RADILOVIĆ, vlasnik obrta "PASIKE", Tugare 200.783,17 kn.
OIB: 90044678434

III. Upućuje se stečajni vjerovnik MARIJO RADILOVIĆ, vlasnik obrta "PASIKE", Tugare, OIB: 90044678434, čija je tražbina osporena u iznosu od 200.783,17 kn, da u roku od 8 dana, računajući od dana primitka ovog rješenja, pokrene parnicu protiv stečajnog dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine, odnosno predloži nastavak parnice ukoliko je u vrijeme otvaranja stečajnog postupka već pokrenut parnični postupak u odnosu na osporenu tražbinu, jer će se inače smatrati da je isti odustao od prava na vođenje parnice.

IV. Utvrđuje se da je vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, OIB: 18683136487, djelomično povukao prijavu tražbine za iznos od 1.283.639,05 kn, kao tražbine prvog višeg isplatnog reda.

Obrazloženje

U stečajnom postupku koji nad dužnikom Kaštelanski staklenici d.d. u stečaju Kaštel Štafilić vodi kod ovog suda pod brojem St-19/2015, stečajni upravitelj Vedran Šeparović iz Splita je podneskom od 23. studenog 2018. predložio održati posebno ispitno ročište, radi